

FERIA SEXTA IN PARASCEVE
AD MATUTINUM

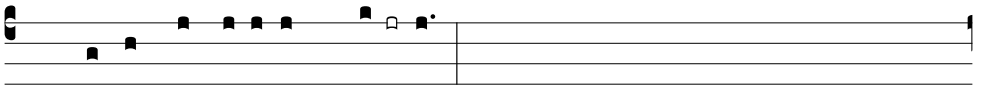
IN I NOCTURNO

1. Ant.
VIII G

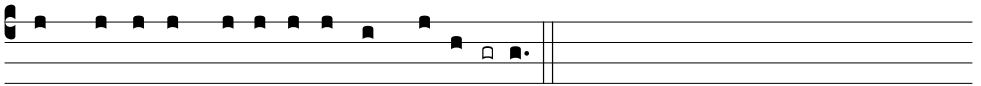

unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum e-ius.

Psalmus 2

1. Qua-re fremu-érunt **gen-tes**: *

et pópu-li medi-tá-ti *sunt ináni-a?*

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in **unum** *
advérsus Dóminum, et advérsus *Christum ejus*.

3. Dirumpámus víncula **eórum**: *
et projiciámus a nobis jugum *ipsórum*.

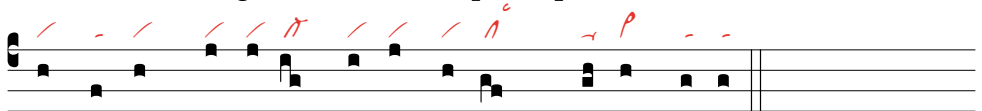
4. Qui hábitat in cælis, irridébit **eos**: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira **sua**, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
7. Dóminus dixit **ad** me: * Fílius meus es tu, ego hódie *génui* te.
8. Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem **tuam**, * et possessionem tuam **términos terræ**.
9. Reges eos in virga **férrea**, * et tamquam vas figuli *confrínges* eos.
10. Et nunc, reges, intellígite: * erudímmini, qui judicátis **terram**.
11. Servíte Dómino in **timóre**: * et exsultáte ei *cum tremóre*.
12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de *via* **justa**.
13. Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes qui *confidunt in eo*.

Asti-térunt reges terrae et príncipes convenérunt in unum,

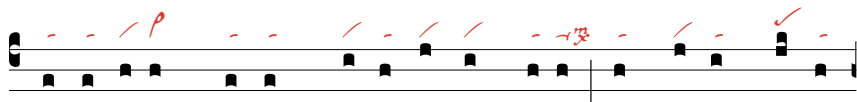
advérsus Dóminum, et advérsus Christum e-ius.

Prečo sa búria pohania? Prečo národy snujú plány daromné? * Povstávajú pozemskí králi a vladári sa spolčujú proti Pánovi a proti jeho pomazanému: * „Rozbíme ich okovy a ich, jarmo zhoďme zo seba!“ * Ten, čo na nebesiach prebýva, sa im vysmieva; Pán ich privedie na posmech. * Raz na nich rozhorčene zavolá a svojím hnevom ich vydesí: * „Veď ja som ustanovil svojho kráľa na svojom svätom vrchu Sione!“ Zvestujem Pánovo rozhodnutie: * Pán mi povedal: „Ty si môj syn. Ja som t’a dnes splodil.“ * Žiadaj si odo mňa a dám ti do dedičstva národy a do vlastníctva celú zem. * Budeš nad nimi panovať žezlom železným a rozbiješ ich jak hrnce hlinené.“ * A teraz, králi, pochopte; dajte si povedať, pozemskí vladári. * V bázni slúžte Pánovi a s chvením sa mu klaňajte. * Podvoľte sa zákonu: žeby sa nerozhneval a vy by ste zahynuli na ceste, * lebo sa rýchlo rozhorčí. Šťastní sú všetci, čo sa spoliehajú na neho.

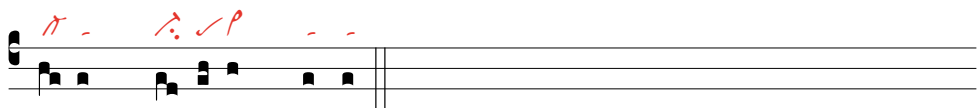

2. Ant.
VIII G

D

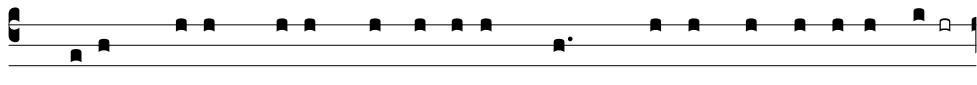

i-vi-sérunt si-bi * vestiménta me-a, et super vestem

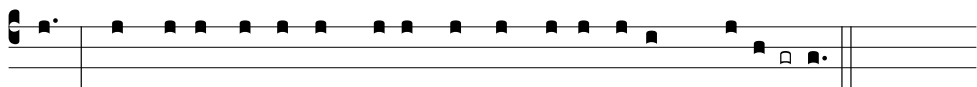

me-am mi-sérunt sortem.

Psalmus 21

1. De-us, De-us me-us, réspi-ce in me: † qua-re me de-re-liquí-

sti? * longe a sa-lú-te me-a verba de-lictórum me-ó- rum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: *
et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas: * laus Israël.

4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: *
in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo: *
oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

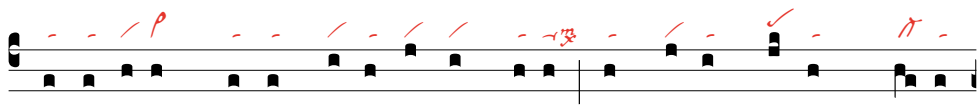
7. Omnes vidéntes me derisérunt me: *
locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: *
salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

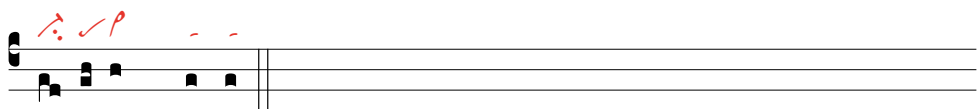
9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: *
spes mea ab ubéribus matris meæ.

-
10. In te proiectus sum ex útero: † de ventre matris meæ Deus meus
es tu, * ne discésseris a me:
 11. Quóniam tribulatio próxima est: * quóniam non est qui **adjuvet**.
 12. Circumdedérunt me vítuli **multi**: * tauri pingues **obsedérunt** me.
 13. Aperuérunt super me os **suum**: * sicut leo rápiens et **rúgiens**.
 14. Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa **mea**.
 15. Factum est cor meum tamquam cera **liquéscens**: *
in médio *ventris* **mei**.
 16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus
meis: * et in púlverem mortis *deduxísti* me.
 17. Quóniam circumdedérunt me canes **multi**: *
concílium malignántium *obsédit* me.
 18. Fodérunt manus meas et pedes **meos**: *
dinumeravérunt ómnia ossa **mea**.
 19. Ipsi vero consíderavérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi
vestiménta mea, et super vestem meam *misérunt* **sortem**.
 20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: *
ad defensiónem *meam* **cónspice**.
 21. Erue a frámea, Deus, ánimam **meam**: *
et de manu canis *únicam* **meam**.
 22. Salva me ex ore leónis: *
et a cór nibus unicórnium *humilitátem* **meam**.
 23. Narrábo nomen tuum frátribus **meis**: *
in médio Ecclésiæ *laudábo* te.
 24. Qui timétis Dóminum, laudáte **eum**: *
univérsum semen Jacob, *glorificáte* **eum**.

25. Tímeat eum omne semen **Israël**: *
quóniam non spreuit, neque despexit deprecationem **páuperis**:
26. Nec avértit fáciem suam **a** me: *
et cum clamárem ad eum, *exaudí*vít me.
27. Apud te laus mea in ecclésia **magna**: *
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
28. Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui
requírunť eum: * vivent corda eórum in *sæculum* **sæculi**.
29. Reminiscéntur et converténtur ad **Dóminum** * univérſi *fin*es **terræ**:
30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérſæ *família* **Géntium**.
31. Quóniam Dómini est **regnum**: * et ipse dominábitur **Géntium**.
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues **terræ**: *
in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt *in* **terram**.
33. Et ánima mea illi **vivet**: * et semen meum *sérvi*et ipsi.
34. Annuntiábitur Dómino generátio *ventúra*: † et annuntiábunt cæli
justítiam ejus pópulo qui nascétur, * quem *fecit* **Dóminus**.

Di-vi-sérunt si-bi vestiménta me-a, et super vestem me-am

mi-sérunt sortem.

_____ Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Slová
môjho náreku sú d'aleko od toho, kto by ma zachránil. * Bože môj, volám vo dne, a nečuješ;
volám v noci, a nenachádzam pokoja. * A predsa ty si svätý, ty tróniš na chvóľach Izraela.
* V teba dúfali naši otcovia; dúfali a vyslobodil si ich. * K tebe volali a boli spasení, v teba
dúfali a zahanbení neboli. * No ja som červ, a nie človek, ľuďom som na posmech a davu na

opovrhnutie. ✱ Vysmievajú sa mi všetci, čo ma vidia, vykrúcajú ústa a potriasajú hlavou. ✱ „Úfal v Pána, nech ho vyslobodí, nech ho zachráni, ak ho má rád.“ ✱ Ved' ty si ma vyviedol z lona a na prsiach matky si mi dal spočinúť. Od samého zrodu som odkázaný na teba. ✱ Ty si môj Boh, odkedy ma mat' povila. Nevzd'al'uj sa odo mňa, ✱ lebo sa blíži ku mne nešťastie a nieta, kto by mi pomohol. ✱ Obkl'učuje ma stádo juncov, obstupujú ma býky z Bášanu. ✱ Otvárajú na mňa svoje papule ako lev, čo plieni a reve. ✱ Rozlievam sa sť'a voda a uvoľňujú sa vo mne všetky kľby. ✱ Srdce mi mäkne ako vosk a topí sa mi v útrobach. ✱ Podnebie mi vysychá ako črepiny a jazyk sa mi lepí k hrtanu. Do prachu smrti ma odvádzaš. ✱ Obkl'učuje ma svorka psov, obstupuje ma tlupa zlosynov. ✱ Prebodli mi ruky a nohy, môžem si spočítať všetky svoje kosti. ✱ Lež oni si ma premeriavajú a skúmajú; delia si moje šaty a o môj odev hádžu lós. ✱ Ale ty, Pane, nevzd'al'uj sa odo mňa, ty, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc. ✱ Chráň mi dušu pred kopijou a môj život pred pazúrmí psov. ✱ Vyslobod' ma z tlamy levovej, mňa úbohého chráň pred rohmi byvolov. ✱ Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom a uprostred zhromaždenia chcem t'a velebiť. ✱ Chváľte Pána, vy, ktorí sa ho bojíte, oslavujte ho, všetci Jakubovi potomci. ✱ Nech majú pred ním bázeň všetky pokolenia Izraelove, ved' on nepohŕda, ani neopovrhne nešťastným chudákom; ✱ ani svoju tvár neodvracia od neho, lež vyslyší ho, keď volá k nemu. ✱ Tebe patrí moja chvála vo veľkom zhromaždení a svoje sľuby splním pred tvárou tých, čo sa boja Pána. ✱ Chudobní sa najedia a budú nasýtení a Pána budú chváliť tí, čo ho hľadajú: „Naveky nech žijú ich srdcia!“ ✱ Pána budú spomínať a k nemu sa obrátia všetky zemské končiny, ✱ jemu sa budú klaňať všetky rodiny národov. ✱ Ved' Pánovo je kráľovstvo, on panuje nad národmi. ✱ Jemu jedinému sa budú klaňať všetci, čo spia pod zemou; pred jeho tvárou padnú na zem všetci, čo zostupujú do prachu. ✱ Aj moja duša bude preňho žiť a jemu bude slúžiť moje potomstvo. ✱ Budúcim pokoleniam sa bude rozprávať o Pánovi a jeho spravodlivosť budú ohlasovať ľudu, ktorý sa narodí: „Toto urobil Pán.“

3. Ant.
VIII G

I

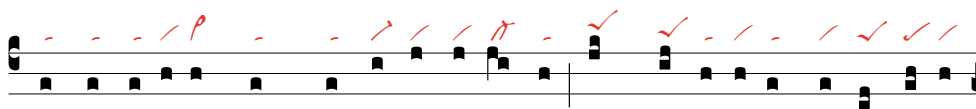
nsurrexérunt in me * testes i-níqui, et mentí-ta est

i-níqui-tas si-bi.

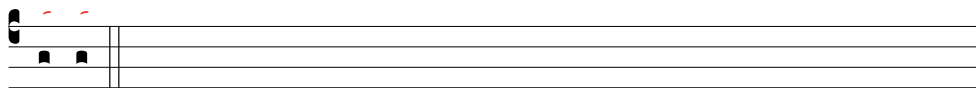
Psalmus 26

1. Dóminus illuminá-ti-o me-a, et sa-lus **me-** a, * *quem timé-* bo?
2. Dóminus protéctor vitæ **meæ**, * a quo *trepidá*bo?
3. Dum apprópíant super me **nocéntes**, * ut edant *carnes meas*:
4. Qui tríbulant me inimíci **mei**, * ipsi infirmáti sunt et *cecidérunt*.
5. Si consístant advérsus me **castra**, * non timébit *cor meum*.
6. Si exsúrgat advérsus me **prælium**, * in hoc ego *sperá*bo.
7. Unam pétii a Dómino, hanc **requíram**, *
ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus **vitæ meæ**:
8. Ut vídeam voluptátem **Dómini**, * et vísitem *templum ejus*.
9. Quóniam abscondit me in tabernáculo **suo**: *
in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi **sui**.
10. In petra exaltávit me: *
et nunc exaltávit caput meum super inimícos **meos**.
11. Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: *
cantábo et psalmum *dicam* **Dómino**.
12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi **ad te**: *
miserére mei, et **exáudi** me.

13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies **mea**: *
fáciem tuam, Dómine, **requíram**.
14. Ne avértas fáciem tuam **a** me, * ne declínes in ira a *servo* **tuo**.
15. Adjútor meus esto: *
ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris **meus**.
16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: *
Dóminus autem **assúmpsit** me.
17. Legem pone mihi, Dómine, in via **tua**: *
et dírige me in sémitam rectam propter inimícos **meos**.
18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium **me**: † quóniam
insurrexérunt in me testes **iníqui**, * et mentíta est **iníquitas** sibi.
19. Credo vidére bona **Dómini** * in terra **vivéntium**.
20. Exspécta Dóminum, viríliter **age**: *
et confortétur cor tuum, et sústine **Dóminum**.

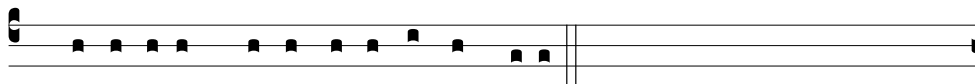
Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníqui-tas

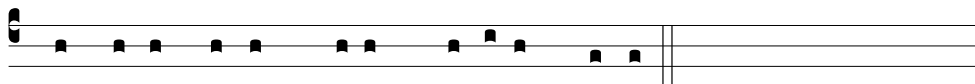
si-bi.

_____ Pán je
moje svetlo a moja spása, koho sa mám bát? * Pán je ochranca môjho života, pred kým sa
mám strachovať? * Keď sa približujú ku mne zločinci a chcú mi zničiť telo, * vtedy moji
utláčatelia a nepriatelia strácajú silu a padajú. * Aj keby sa proti mne postavili šíky, moje
srdce sa nezľakne. * Aj keby proti mne vzbĺkol boj, zotrám v dôvere. * O jedno prosím
Pána a za tým túžim, aby som mohol bývať v dome Pánovom po všetky dni svojho života,
* aby som pocíťoval nehu Pánovu a obdivoval jeho chrám. * A on ma vo svojom stane
schová v deň nešťastia, ukryje ma v skrýši svojho príbytku * a postaví ma vysoko na skalú.
A už teraz dvíham hlavu nad svojich nepriateľov, čo ma obkľučujú. * V jeho stánku mu

prinesiem obetu choály, budem spievať a hrať Pánovi. ✱ Čuj, Pane, hlas môjho volania, zľutuj sa nado mnou a vyslyš ma. ✱ V srdci mi znejú tvoje slová: „Hľadajte moju tvár!“ Pane, ja hľadáš tvoju tvár. ✱ Neodvracaj svoju tvár odo mňa, neodkláňaj sa v hneve od svojho služobníka. ✱ Ty si moja pomoc, neodvrhuj ma, ani ma neopúšťaj, Bože, moja spása. ✱ Hoci by ma opustili otec aj mat', Pán sa ma predsa ujme. ✱ Ukáž mi, Pane, svoju cestu a priveď ma na správny chodník, lebo mám mnoho nepriateľov. ✱ Nevydávaj ma zvoli utláčateľov, veď povstali proti mne kriví svedkovia, dychtiví po násilí. ✱ Verím, že uvidím dobrodenia Pánove v krajine žijúcich. ✱ Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné a drž sa Pána.

¶. Di-vi-sérunt si-bi vestiménta me-a.

¶. Et super vestem me-am mi-sérunt sortem.

Lectio 1 (Lam 2:8-11)

De Lamentatióne Jeremíæ Prophetæ

Heth. Cogitávit Dóminus díssipare murum filíæ Sion: teténdit funí-culum suum, et non avértit manum suam a perditíone: luxitque ánte-murale, et murus páriter díssipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus: regem ejus et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophetæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes filíæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accincti sunt ciliciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effusum est in terra jecur meum super contritíone filíæ pópuli mei, cum deficeret párvulus et lactens in platéis oppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

— Vau. Akoby bol sad, strhol mu plot, zničil jeho zbor, zabudnúť dal Pán na Sione sobotu a zbor, zavrhol v prudkom hneve kráľ a i kňaza. * Zain. Odvrhol Pán svoj oltár, svätyňu si znesvätil, nepriateľovi vydal do rúk pevnosti jej palácov. Robili krik v dome Pánovom ako v deň zhromaždenia. * Chet. Rozváľat' zamýšľal Pán hradby dcéry sionskej, rozťahal povraz, neodťahal si ruky od ničenia; vrhol do žiaľ'u hradby aj múr, čo hynuli spolu. * Tet. Brány mu padli na zem, zničil a zlámal jeho závory, jeho kráľ aj kniežatá sú medzi národmi. Zákona nieto, prorokom tiež sa nedostalo videnie Pánovo. * Jod Na zemi sedeli a zamíkli sionské dcéry i starci. Na hlavu sypali si popol, odiali si vrecoviny; k zemi si ovesili hlavy panny Jeruzalema. * Kaf „Oči mám zoslabnuté od slz, vnútro mám rozbúrené, pečeň sa mi na zem rozteká pre skazu dcéry môjho ľudu, že nemluví a dojča hynú na uliciach mesta.“
* Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 1

III

O

-mnes amí-ci mé- i de-re- liqué-

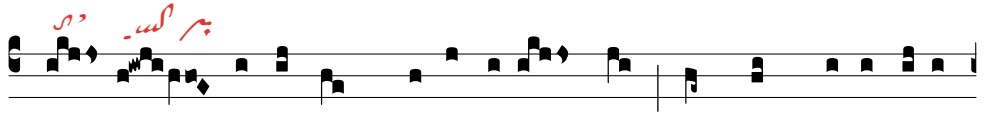
runt me, et præ- va-lu-é- runt insi-di- án- tes mí- hi:

trá-di-dit me quem di-li-gé- bam:

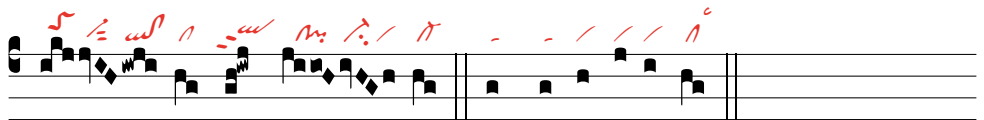
* Et terri-bí-li-bus ó- cu- lis plá- ga crudé- li percu- ti-én-

tes, acé- to po-tá- bant me.

¶ In- ter i-níquos pro-je-cérunt me, et non pepercérunt

á- nimæ mé- æ. * Et terri-bí-li-bus.

_____ Všetci moji priatelja ma opustili a moji nepriatelja ma premohli. Ten, ktorého som miloval, ma zradil. * Hroznými očami na mňa hádzali odporné pliagy, octom ma napájali. * Započítaný som medzi nepriateľov, môj život nebude ušetrný. _____

Lectio 2 (Lam 2:12-15)

Lamed. Mátribus suis dixérunt: Ubi est tríticum et vinum? cum defí- cerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolabor te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui ?

Nun. Prophetæ tui vidérunt tibi falsa et stulta, nec aperiébant iniqu- itátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocarent: vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, et ejectiónes.

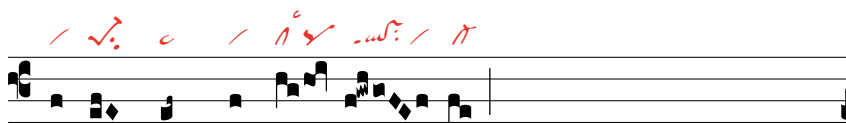
Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super filiam Jerúsalem: Hæc- cine est urbs, dicéntes, perfecti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

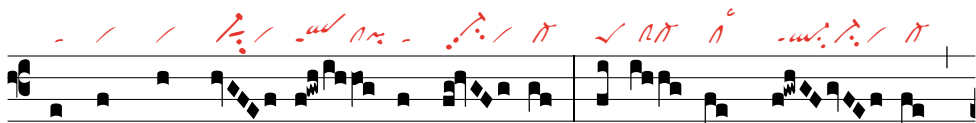
_____ Lamed. Vraveli svojim matkám: „Kdeže je obilie a víno?“, keď ako prebodnuté mreli na uliciach mesta, keď si dušu vydýchli do lona svojich matiek. * Mem. K čomu ťa pripodobnám? K čomu prirovnám, dcéra jeruzalemská? K čomu ťa primeriam? Ako ťa poteším, sionská dcéra, panna? Tvoja zlomenosť je veľká ako more, ktože ju zhojí? * Nun. Tvoji proroci videli tvoju márnosť a hlúposť, tvoj zločin neodhaľovali, aby ti obrátili osud, ale zreli ti zrenia daromné, klamné. * Samech. Tlieskajú nad tebou do dlaní všetci, čo idú cestou, kývajú hlavou, vypiskujú jeruzalemskú dcéru: „Toto je mesto vrcholnej vraj krásy a rozkoš celej zeme?“ * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu. _____

Resp. 2

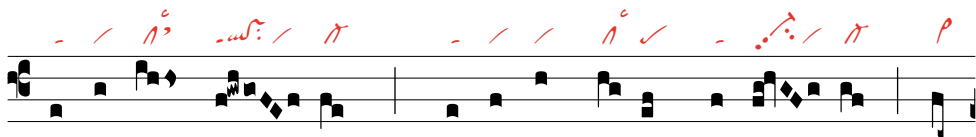
II
V

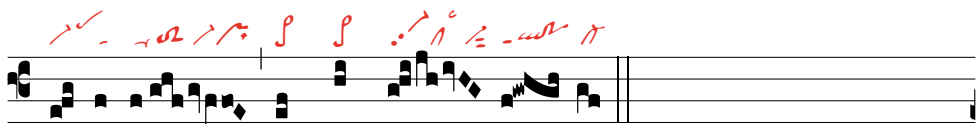
E-lum témpli scís- sum est,

* Et ómnis tér- ra trému- it: látro de crú- ce

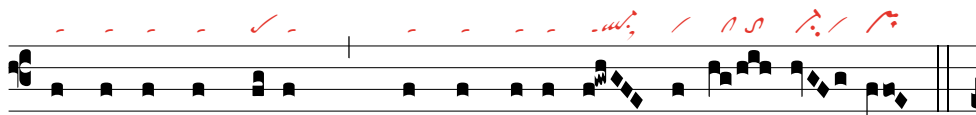
clamá-bat, dí- cens: Meménto mé- i, Dómi- ne, dum

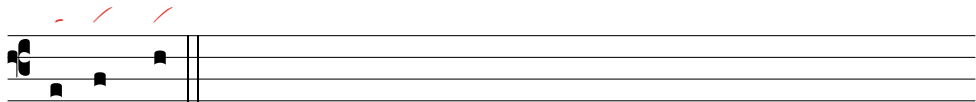
vé-ne-ris in régnum tú- um.

¶ Pé-træ scíssæ sunt, et monuménta apérta sunt, et múlta

córpo-ra sanctórum, qui dormí-e-rant, surre-xé-runt.

* Et ómnis.

_____ Chrámová opona sa roztrhla * Zem sa triasla; lotor z kríža volal: Rozpomeň sa na mňa, Pane, keď prídeš do svojho kráľovstva. * Skaly pukali, otvorili sa hroby a mnohé telá zosnulých svätých vstali z mŕtvych. _____

Lectio 3 (Lam 3:1-9)

Aleph. Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et adduxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vértit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetustam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempiternos.

Ghimel. Circumædificávit advérsus me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et, cum clamávero et rogávero, exclusit oratiónem meam.

Ghimel. Conclusit vias meas lapidibus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

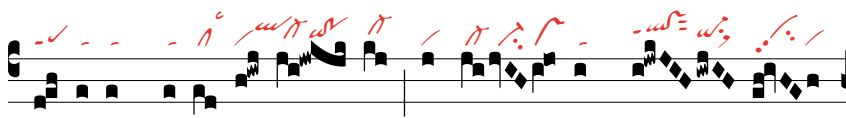
_____ Alef. Som muž, čo skúsil biedu pod prútom jeho hnevu. * Alef. Vohnal a voviedol ma do temnôt, kde svetla niet. * Alef. Na mňa len

dvíha zase celý deň svoju ruku. * Bet. Zосуšil na mne telo, kožu, dolámal moje kosti. * Bet. Obklopil, obkl' učil ma jedom a útrapami. * Bet. V temnotách ma usadil ako večne mŕtvych. * Gimel. Ohradil ma, že neuniknem, reťaze mi zať ažil; * Gimel. hoc by som volal, kričal, udusí moju prosbu. * Gimel. Na cesty mi dal hradby z kvádrov, moje chodníky porozvracal. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 3

VIII

V

I-ne-a mé-a e-lé-cta, é-go te plan-tá-

vi: *Quó-modo convér-sa es in ama-ri-tú-di-nem,

ut me cru-ci-fí-ge-res, et Ba-rábbam di-mítte-res?

Ÿ. Sepí-vi te, et lápidēs e-légi ex te, et ædi-fi-cá-vi

túr-rim. *Quó-modo. R. Ví-ne-a.

— Vinica moja vyvolená, ja som ťa vysadil * ako si sa zmenila na vinič spotvorený, cudzí - mňa češ ukrižovať a Barabáša prepustiť? * Oplotil som ťa, kamene som z teba vyzbieral, vežu som postavil.

IN II NOCTURNO

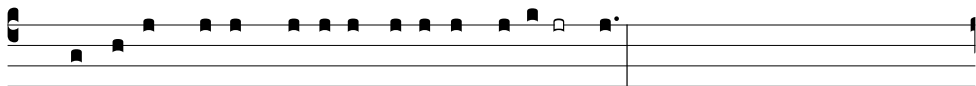
4. Ant.
VIII G

V

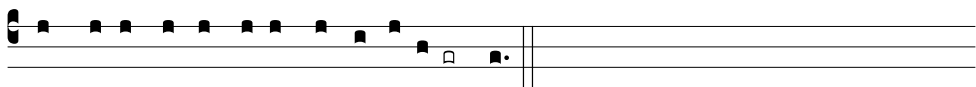

im fa-ci-ébant * qui que-rébant ánimam me-am.

Psalmus 37

1. Dómine, ne in furóre tu-o árgu-as me, *

neque in i-ra tu-a corrí-pi-as me.

2. Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt **mihi**: *
et confirmásti super me *manum* **tuam**.

3. Non est sánitas in carne mea a fácie iræ **tuæ**: *
non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.

4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput **meum**: *
et sicut onus grave gravátæ *sunt* **super** me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces **meæ**, *
a fácie insipiéntiæ **meæ**.

6. Miser factus sum, et curvátus sum usque in **finem**: *
tota die contristátus ingrediébar.

7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus: *
et non est sánitas in *carne* **mea**.

8. Afflíctus sum, et humiliátus sum **nimis**: *
rugiébam a gémitu *cordis* **mei**.

9. Dómine, ante te omne desidérium **meum**: *
et gémitus meus a te non *est* **abscónditus**.

-
10. Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus **mea**: *
et lumen oculórum meórum, et ipsum *non est* **mecum**.
 11. Amíci mei, et próximi **mei** *
advérsus me appropinquavérunt, *et stetérunt*.
 12. Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: *
et vim faciébant qui quærébant *ánimam* **meam**.
 13. Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: *
et dolos tota die *meditabántur*.
 14. Ego autem tamquam surdus non audiébam: *
et sicut mutus non apériens os **suum**.
 15. Et factus sum sicut homo non **áudiens**: *
et non habens in ore suo redargutiónes.
 16. Quóniam in te, Dómine, sperávi: *
tu exáudies me, Dómine, *Deus* **meus**.
 17. Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci **mei**: *
et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
 18. Quóniam ego in flagélla parátus sum: *
et dolor meus in conspéctu *meo* **semper**.
 19. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: *
et cogitábo pro peccáto **meo**.
 20. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt **super** me: *
et multiplicáti sunt qui odérunt *me* **iníque**.
 21. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant **mihi**: *
quóniam sequébar *bonitátem*.
 22. Ne derelínquas me, Dómine, Deus **meus**: * ne discésseris **a** me.
 23. Inténde in adjutórium **meum**, * Dómine, Deus, *salútis* **meæ**.

Vim fa-ci-ébant qui que-rébant ánimam me-am.

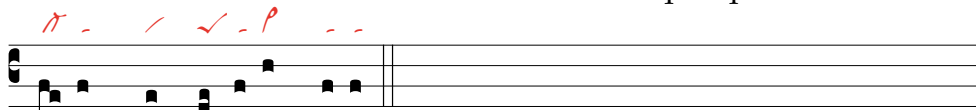
5. Ant.

IV A*

C

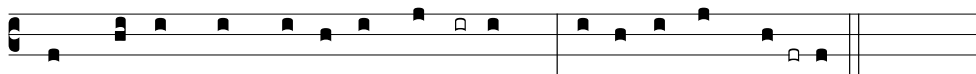

confundántur * et reve-re-ántur, qui quáerunt ánimam

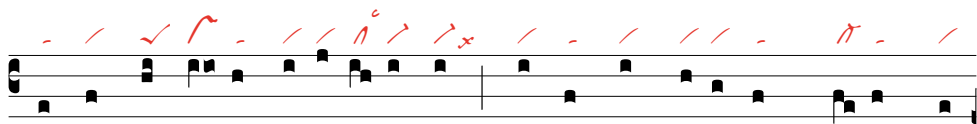
me-am, ut áuferant e-am.

Psalmus 39

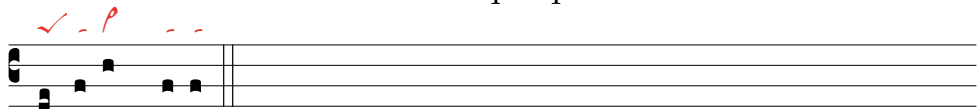

1. Exspéctans expectá-vi **Dó**minum, * et inténdit **mi-** hi.
2. Et exaudívit *preces* **meas**: *
et edúxit me de lacu misériae, et *de luto* **fæcis**.
3. Et státuit super petram *pedes* **meos**: * et diréxit *gressus* **meos**.
4. Et immísit in os meum cánticum **novum** * *carmen* **Deo nostro**.
5. Vidébunt multi, et **timébunt**: * et *sperábunt in* **Dó**mino.
6. Beátus vir, cujus est nomen **Dómini spes** **ejus** *
et non respéxit in vanitátes et *insánias* **falsas**.
7. Multa fecísti tu, **Dómine**, Deus meus, *mirábilia* **tua**: *
et cogitatió nibus tuis non est qui *símilis sit* **tibi**.
8. Annuntiávi et *locútus* sum: * *multiplicáti sunt super* **númerum**.
9. Sacrificium et oblatiόνem *noluísti*: * *aures autem perfecísti* **mihi**.

-
10. Holocáustum et pro peccáto non *postulásti*: * tunc dixi: *Ecce vénio*.
 11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem **tuam**: *
Deus meus, vólui, et legem tuam in médio *cordis mei*.
 12. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia **magna**, *
ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, *tu scisti*.
 13. Justítiam tuam non abscóndi in *corde meo*: *
veritátem tuam et salutáre *tuum dixi*.
 14. Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem **tuam** *
a concílio **multo**.
 15. Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes *tuas a me*: *
misericórdia tua et véritas tua semper *suscepérunt me*.
 16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: †
comprehendérunt me iniquitátes **meæ**, * et non pótui *ut vidérem*.
 17. Multiplicátæ sunt super capíllos *cápitis mei*: *
et cor meum *derelíquit me*.
 18. Compláceat tibi, Dómine, ut *éruas me*: *
Dómine, ad adjuvándum *me réspice*.
 19. Confundántur et revereántur simul, qui quærunt *ánimam meam*, *
ut *áuferant eam*.
 20. Convertántur retrórsum et revereántur: * qui volunt *mihi mala*.
 21. Ferant conféstim confusiónem **suam**: * qui dicunt mihi: *Euge, euge*.
 22. Exsúltent et læténtur super te omnes *quæréntes te*: *
et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre **tuum**.
 23. Ego autem mendícus *sum, et pauper*: * Dóminus sollícitus est **mei**.
 24. Adjútor meus et protéctor *meus tu es*: * Deus meus, *ne tardáveris*.

Confundantur et reve-re-ántur, qui quærunť animam me-am, ut

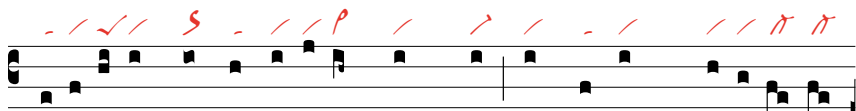
áuferant e-am.

Čakal som, čakal na Pána a on sa ku mne sklonil. * Vyslyšal môj nárek a vytiahol ma z jamy hrôzy, z bahnitého kalu. * Nohy mi postavil na skalu a kroky mi upevnil. * Do úst mi vložil pieseň novú, chválospev nášmu Bohu. * Mnohí to uvidia a bázeň ich naplní a budú dúfať v Pána. * Blažený človek, čo v Pána skladá dôveru a nevšíma si pyšných ani náchylných klamať. * Veľa zázrakov si urobil, Pane, Bože môj; a v твоjich zámeroch s nami kto sa ti vyrovná? * Aj keby som ich chcel rozhlásiť a vyrozprávať všetky, toľko ich je, že sa nedajú spočítať. * Obety a dary si nepraješ, lež uši si mi otvoril. * Nežiadaš žertvou ani obeť zmierenia, preto som povedal: „Hľ'a, prichádzam. * Vo zvitku knihy je napísané o mne, že mám plniť твоju vôľu. * A to chcem, Bože môj, hlboko v srdci mám tvoj zákon.“ * Ohlasujem твоju spravodlivosť vo veľkom zhromaždení; svojim perám hovoriť nebránim, Pane, ty to vieš. * Тvoju spravodlivosť si v srdci neskrývam, rozprávam o tvojej vernosti a o tvojej spásе. * Neskrývam твоju milosť a pravdu pred veľkým zhromaždením. * Ale ty, Pane, neodnímaj mi svoje milosrdenstvo, tvoja milosť a tvoja pravda nech, mi vždy pomáhajú. * Zo všetkých strán sa na mňa kopia nespočetné pohromy, * opantalo ma toľko hriechov, že nemám o nich prehľadu. * A je ich viac, než mám vlasov na hlave, až mi z toho srdce zamiera. * Pane, ráč ma zachrániť, príď mi čím skôr na pomoc. * Nech sa hanbia a červenajú všetci dovedna, čo mi číhajú na život a čo mi ho chcú zničiť. * Nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. * Nech zmeravejú hanbou tí, čo mi hovoria: „Tak mu treba!“ * No nech jasajú a nech sa v tebe tešia všetci, čo ťa hľadajú. A tí, čo túžia po tvojej pomoci, nech stále hovoria: „Nech je zvelebený Pán!“ * Ja som síce biedny a úbohý, no Pán sa stará o mňa. * Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ, Bože môj, nemeškaj.

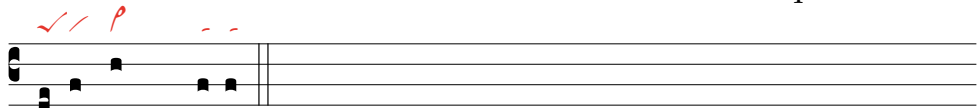
6. Ant.

IV A*

A

-li-éni * insurrexérunt in me, et fortes quæsi-é-runt

ánimam me-am.

The first system of musical notation for 'The Rose Tree' is written on a five-line staff. It begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of a series of eighth and sixteenth notes, with a repeat sign at the end of the first phrase. The lyrics 'The Rose Tree' are written below the staff.

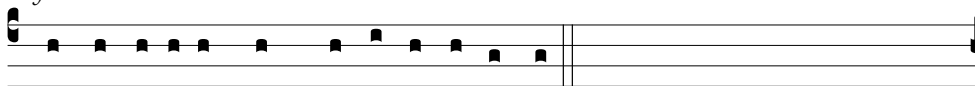
The first system of musical notation for 'The Rose Tree' is written on a five-line staff. It begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of the following notes: G4 (quarter), A4 (quarter), Bb4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter), F4 (quarter), E4 (quarter), D4 (half). The system ends with a double bar line.

[illegible]

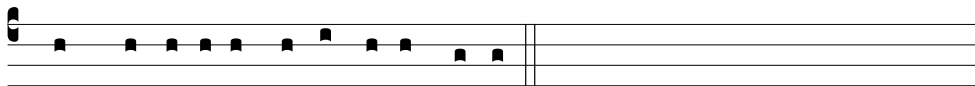
Handwriting practice lines with a vertical dashed line and a red dot.

20/77 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - FERIA VI- Ad Matutinum

ved' si verný. ✱ S radosťou ti prinesiem obeť; meno tvoje, Pane, budem velebiť, lebo si dobrý; ✱ lebo ma vyslobodzuješ zo všetkých súžení a na svojich nepriateľov môžem hl'adiet' zvysoka.

℣. Insurrexérunt in me testes i-níqui.

℟. Et mentí-ta est i-níqui-tas si-bi.

Lectio 4 (In Psalm 63. ad versum 2.)

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueamur. Multi Mártýres talia passi sunt, sed nihil sic elucet, quómodo caput Mártýrum: ibi mélius intuemur, quod illi experti sunt. Protectus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerebat: quia fílius hómínis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hómínis, propter formam servi, habens in potestate pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortari Mártýres verbo, nisi firmaret exemplo.

Bráň ma pred zberbou ničomníkov pred tlupou zločincov. (Žalm 64, verš 2) Upríme teraz náš pohľad na nášho Pána. Mnoho mučeníkov trpelo, ale nie tak ako najväčší z nich. A práve na ňom vidíme, ako sa im to podarilo. Bol ochraňovaný od zberby ničomníkov, ochraňovaný Bohom. Ochraňuje seba samého vo svojom Synovi a človeka, ktorý ho prosí; pretože je synom človeka a synom Božím. Je synom Božím, pretože má prirodzenosť Boha, je synom človeka, pretože má prirodzenosť sluhu (Filipanom 2;6-7). V jeho moci bolo ponechať si život, ale on ho dal dobrovoľne. Čo mu mohli spraviť jeho nepriatelia? Mohli zabiť jeho telo, nie však jeho dušu. Dobro to zdáť. Bolo by nedostatočné, ak by Pán iba hovoril o mučeníctve, ak by toto slovo neposilnil príkladom.

Resp. 4

VIII

T

Amquam ad latrónem e-xístis cum gládi-is et

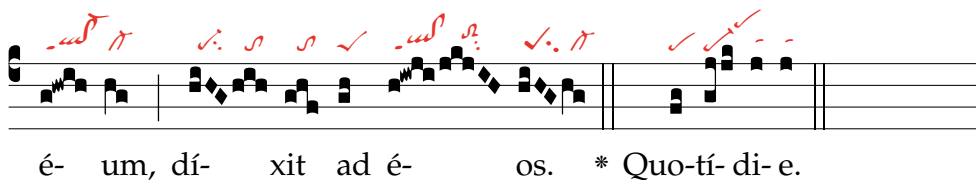
fú-sti-bus comprehén-de-re me: * Quo-tí-

di-e apud vos é-ram in témplo dó-cens, et non

me tenu-í-stis: et ecce flagellá-tum dú-ci-tis

ad cru-ci-fi-gén-dum.

Ÿ. Cumque inje-císsent mánus in Jésum, et te-nu-íssent

_____ Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločinca, aby ste ma zajali. * Deň čo deň som sedával a učil v chráme, a nezajali ste ma; a hľa: zbičovaného ma teraz idete ukrižovať. * Keď na Ježiša položili ruky a zajali ho, povedal im: _____

Lectio 5

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multi-
túdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia volué-
runt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit,
osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes
infirmos eórum, curávit omnes languidos eórum, prædicávit regnum
cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa potius eis displicerent, non
médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatió nibus ejus ingrati, ta-
mquam multa febre phrenétici, insaniéntes in medicum, qui venerat
curare eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi vo-
léntes probare, utrum vere homo sit, qui mori possit, an aliquid super
hómines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsórum agnóscimus
in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, inquiunt, condemnémus
eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si
enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

_____ Vieme, kto
bol tou zberbou ničomníkov a tlupou zločincov. Aký zločin plánovali? Usmrtiť nášho Pána
Ježiša Krista. Vykonal som mnoho dobrých skutkov, hovorí, za ktorý z nich ma chcete zabiť?
On niesol všetky ich slabosti, liečil všetky ich choroby, rozprával im o nebeskom kráľovstve.
Ich neprávosti pred nimi nezatajil, aby ich mohli nenávidieť, skôr ako lekár, ktorý by ich
liečil. A teraz, ignorujúc všetku jeho uzdravujúcu lásku, ako muži zúriaci v delíriu, radia
sa ako ho zabiť, aby zistili, či je obyčajný smrteľný človek, alebo je nadčlovek, ktorého zabiť
nemožno. Tieto slová poznáme zo Šalamúnovej knihy múdrosti (II;18-20): Odsúd' me ho
na smrť najpotupnejšiu, Skúšajme ho, či je naozaj pravda, čo hovoril. Ak je totiž vskutku
Božím synom, oslobodí ho. _____

Resp. 5

VII

T

Enebræ fáctæ sunt, dum cru-ci-fi-xíssent Jésum

Ju-dæ-i: et cir-ca hó-ram nó-mam excla-má-

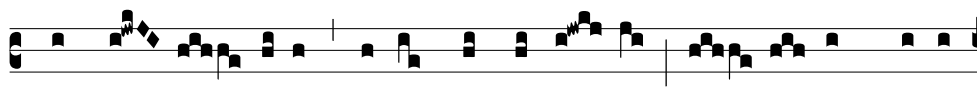
vit Jé-sus vó-ce má-gna: Dé-us mé-us,

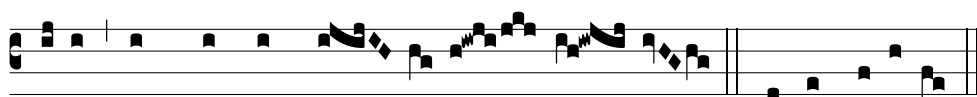
ut quid me de-re-li-quí-sti?

* Et incliná-to cá-pi-te, emí-sit spí-ri-tum.

V. Exclá-mans Jé-sus vó-ce má-gna, á-it: Pá-ter, in má-nus

tú-as comméndo spí-ri-tum mé-um. * Et incliná-to.

Tma nastala po celej zemi, ked' židia ukrižovali Ježiša.

Okolo tretej hodiny popoludní zvolal Ježiš mocným hlasom: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? ✱ Naklonil hlavu a odovzdal ducha. ✱ Ježiš zvolal mocným hlasom: Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.

Lectio 6

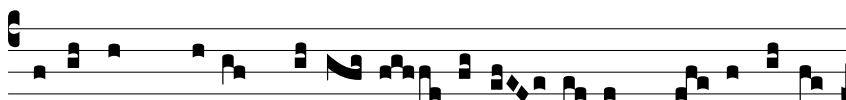
Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occidimus Christum. Etenim propterea eum dedérunt júdici Pilato, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immunes. Nam cum dixisset eis Pilátus: Vos eum occídite: respondérunt, Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in judicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum judicem fallebant? Quod fecit Pilatus, in eo ipso quod fecit, aliquantum particeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocentior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberaret: nam propterea flagellátum produxit ad eos. Non persecuéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furori satisfácere volens: ut vel sic jam mítescerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum víderent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coëgérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídít: et vos, o Judæi, occídístis. Unde occídístis? Gladio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percússístis, nisi quando clamastis: Crucifíge, crucifíge?

– *Svoje jazyky chceli očistiť ako meče. Nemôžu povedať: my sme nezabili Krista. Vydali ho Pilátovi, aby sa zdalo, že na jeho smrti nemajú vinu. Ale keď im Pilát povedal: Vezmite si ho vy a ukrižujte, odpovedali, že im to zákon neumožňuje. Možno zvolili vinu svojho hriechu z ľudského pohľadu, ale oklamali božského sudcu? To, čo spravil, robí z Piláta spoluvinníka, ale v porovnaní s nimi je jeho vina omnoho menšia. Pokúšal sa oslobodiť ho ako len mohol, preto ho nechal pred nimi bičovať. Nedal ho zbičovať zo surovosti, ale dúfal, že tým utlmí ich smäd po krvi a možno pocítia súcit, keď ho uvidia zbičovaného. Aj o to sa pokúsil! Keď videl, že nič nedosiahne, ba že pobúrenie ešte vzrastá, umyl si pred nimi ruky a povedal, že nemá vinu na jeho smrti. Keď bol vinný on, ktorý konal z donútenia, o čo väčšiu vinu majú tí, čo ho donútili? Ale on vyniesol rozsudok a prikázal ho ukrižovať. Ale aj vy, židia, ste ho zabili. Čím ste ho zabili? Mečom jazyka! Kedy ste ho zabili? Vtedy, keď ste volali: Ukrižuj ho!*

Resp. 6

VIII

A

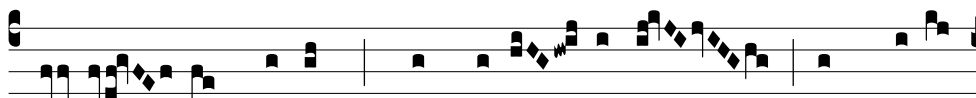
-nimam mé-am di-lé-ctam trá-di di in má-nus i-ni-

quó-rum, et fácta est mí-hi he-ré-di-tas mé-a

si-cut lé-o in sílva: dédit contra me vó-ces adver-

sá-ri-us, dí-cens: Congregá-mi-ni, et prope-

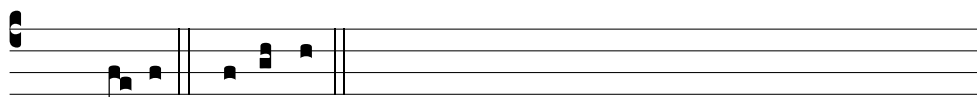
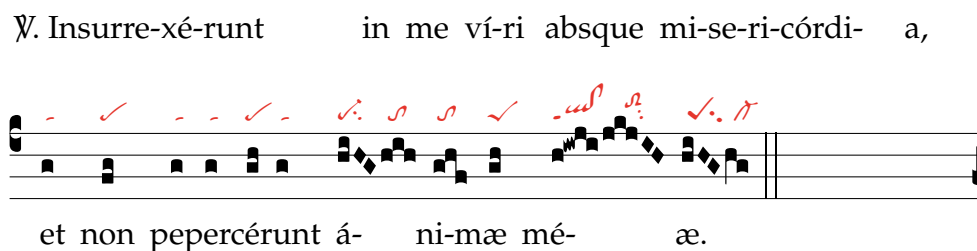
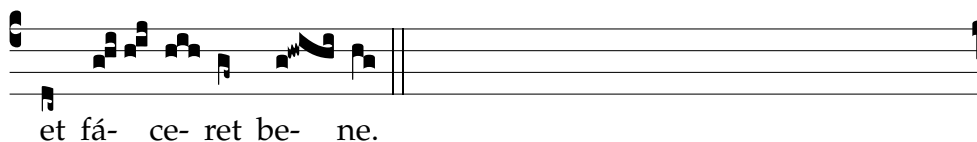
rá-te ad devo-rán-dum íllum: po-su-érunt me in

de-sérto so-li-túdi-nis, et lú-xit super me ómnis

tér-ra: * Qui-a non est invéntus qui me agnó-sce-ret,

* Qui- a. R. Animam.

— Svojho miláčika som vydal do rúk jeho nepriateľov; moje dedičstvo je teraz ku mne ako lev v lese: pozdvihlo proti mne svoj hlas, hovoriac: zhromaždime sa a ponáhl'ajme sa zožrať ho! Do púšte samoty ma umiestnili a celý svet za mnou žiaľil. * Pretože sa nenašiel žiaden, ktorý by ma spoznal a urobil mi dobre. * Povstali proti mne kriví svedkovia, dychtiví po násilí a moju dušu neušetrili. —

IN III NOCTURNO

7. Ant.

I f

A

b insurgéntibus in me * líbera me, Dómi-ne,

qui-a occupavérunt ánimam me-am.

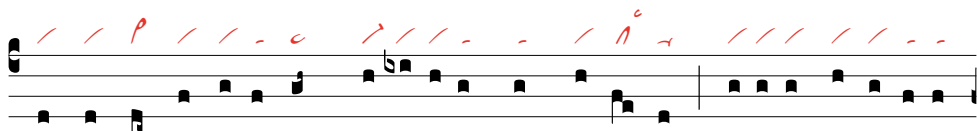
Psalmus 58

1. E-ripe me de i-nimí-cis me-is, De- us me- us: * et ab

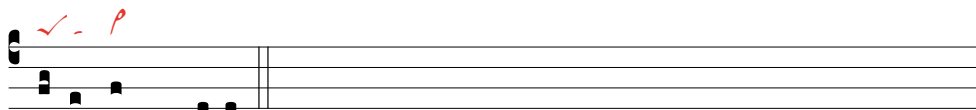
insurgéntibus in me lí-be-ra me.

2. Eripe me de operántibus iniquitátem: *
et de viris sánguínium salva me.
3. Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.
4. Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: *
sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.
5. Exsúrge in occúrsum meum, et vide: *
et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël.
6. Inténde ad visitándas omnes Gentes: *
non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.
7. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes: *
et circuíbunt civitátem.
8. Ecce loquéntur in ore suo, † et gládus in lábiis eórum: *
quóniam quis audívit?

9. Et tu, Dómine, derid**é**bis eos: * ad níhilum dedúces *omnes Gentes*.
10. Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, susc**é**ptor **meus** es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.
11. Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occíd**as** eos: * nequándo obliviscántur pópuli **mei**.
12. Dispérge illos in virtúte **tua**: * et depóne eos, protéctor *meus*, Dómine:
13. Delíctum oris eórum, sermónem labiór**um ipsórum**: * et comprehendántur in supér**bia sua**.
14. Et de execratióne et mendá**ci**o annuntiabúntur in consummatió**ne**: * in ira consummationis, *et non erunt*.
15. Et scient quia Deus domináb**itur Jacob**: * et fínium **terræ**.
16. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitátem.
17. Ipsi dispergéntur ad manducánd**um**: * si vero non fúerint saturáti, et *murmurábunt*.
18. Ego autem cantábo fortitúdinem **tuam**: * et exsultábo mane misericórdiam **tuam**.
19. Quia factus es susc**é**ptor **meus**, * et refúgium meum, in die tribulatió**nis meæ**.
20. Adjútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, susc**é**ptor **meus** es: * Deus meus, misericórdia **mea**.

Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómi-ne, qui-a occupavérunt

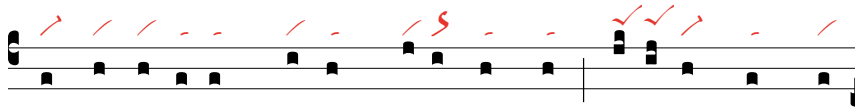

animam me-am.

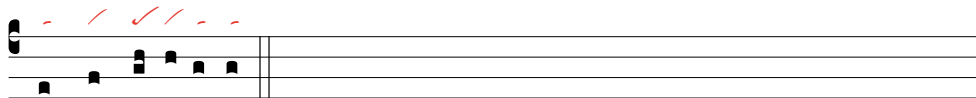
_____ Vytrhni ma, Bože, z moci mojich nepriateľov, chráň ma pred tými, čo povstávajú proti mne. ✱ Vytrhni ma z rúk zločincov a zachráň pred krvilačníkmi. ✱ Pozri, úklady robia na môj život a surovo sa vrhajú na mňa. ✱ Pane, neľażí ma ani priestupok, ani hriech; nedopustil som sa neprávosti, a predsa sa zbiehajú a na mňa chystajú. ✱ Hor' sa, pod' mi v ústrety a pozri. Ty, Pane, Bože mocností, Boh Izraela ✱ precitni a potrestaj všetkých pohanov, nemaj zľutovanie nad tými, čo, vierolomne konajú. ✱ Na večer sa vracajú, zavýjajú ako psy a pobehujú okolo mesta. ✱ Hľ'a, čo chrlia ich ústa, meč majú na perách: „Ktože to počuje?“ ✱ Ty sa im však smeješ, Pane; vysmievaš sa všetkým pohanom. ✱ Zášťita moja, čakám na teba; lebo ty, Bože, si moja ochrana. So mnou je Boh, jeho láska ma predchádza. ✱ Boh dá, že svojimi nepriateľmi budem môcť pohrdnúť. Nepobi ich, aby môj ľud nezabudol; ✱ rozožeň ich svojou mocou a zraz ich k zemi, Pane, môj ochranca. ✱ Pre hriech ich úst, pre reč ich perí nech sa chytia do svojej pýchy; ✱ pre kľatbu a lož, ktorú vyriekli. Skoncuje s nimi v rozhorčení, skoncuje a nebude ich; ✱ a spoznajú, že Boh panuje v Jakubovi a až po kraj zeme. ✱ Na večer sa vracajú, zavýjajú ako psy a pobehujú okolo mesta. ✱ Túľajú sa za pokrmom a ak sa nenasýtia, skuvíňajú. ✱ Ja však budem oslavovať tvoju moc a z tvojho milosrdenstva sa tešiť od rána, ✱ lebo ty si sa mi stal oporou a útočišťom v deň môjho súženia. ✱ Tebe, zášťita moja, chcem spievať, lebo ty, Bože, si môj ochranca, môj Boh, moje milosrdenstvo. _____

8. Ant.
VIII G

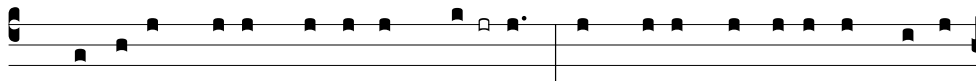

Longe fe-císti ✱ no-tos me-os a me: trádi-tus sum, et

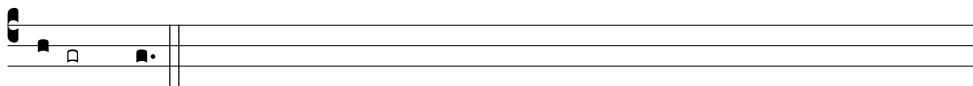

non egredi-ébar.

Psalmus 87

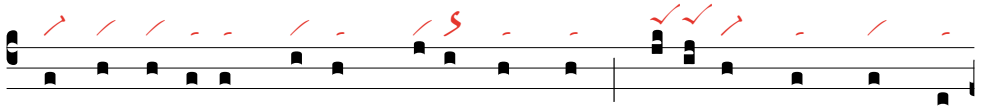
1. Dómine, De-us sa-lú-tis **me-** æ: ✱ in di-e clamávi, et nocte

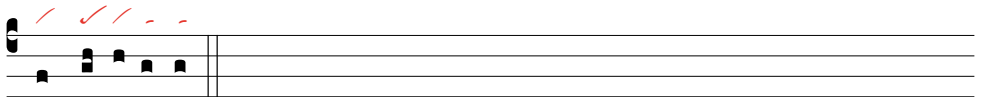
coram te.

2. Intret in conspéctu tuo orátio **mea**: *
inclína aurem tuam ad *precem* **meam**:
3. Quia repléta est malis ánima **mea**: *
et vita mea inférno *appropinquávit*.
4. Æstimátus sum cum descendéntibus in **lacum**: *
factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos **liber**.
5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor
ámplius: * et ipsi de manu tua *repúls*i sunt.
6. Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in *umbra* **mortis**.
7. Super me confirmátus est furor **tuus**: *
et omnes fluctus tuos *induxísti* **super** me.
8. Longe fecísti notos meos **a** me: *
posuérunt me abominatió*nem* **sibi**.
9. Tráditus sum, et non egrediébar: *
óculi mei languérunt *præ* **inó**pia.
10. Clamávi ad te, Dómine, tota **die**: * expándi ad te *manus* **meas**.
11. Numquid mórtuis fácies mirabília: *
aut médici suscitábunt, et confitebú*ntur* **tibi**?
12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam **tuam**, *
et veritátem tuam in *perditión*e?
13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília **tua**, *
et justítia tua in terra *oblivió*nis?
14. Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea *præveni*et te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem **meam**: *
avértis fáciem **tuam** a me?
16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte **mea**: *
exaltátus autem, humiliátus sum et **conturbátus**.
17. In me transiérunt iræ **tuæ**: * et terróres tui **conturbavérunt** me.
18. Circumdederunt me sicut aqua tota **die**: *
circumdederunt **me simul**.
19. Elongásti a me amícum et **próximum**: * et notos meos a **miséria**.

Longe fe-císti no-tos me-os a me: trádi-tus sum, et non

egredi-ébar.

_____ Pane, ty Boh mojej spásy,
dňom i nocou volám k tebe. * Kiež prenikne k tebe moja modlitba, nakloň svoj sluch k mojej prosbe. * Moja duša je plná utrpenia a môj život sa priblížil k ríši smrti. * Už ma počítajú k tým, čo zostupujú do hrobu, majú ma za človeka, ktorému niet pomoci. * Moje lôžko je medzi mŕtvymi, som ako tí, čo padli a odpočívajú v hroboch, * na ktorých už nepamätáš, lebo sa vymanili z tvojej náruče. * Hádžeš ma do hľbokej priepasti, do temravy a tône smrti. * Doľahlo na mňa tvoje rozhorčenie, svojimi prívalmi si ma zaplavil. * Odohnal si mi známych a zoškľivil si ma pred nimi. * Uväznený som a vyjsť nemôžem, aj zrak mi slabne od zármutku. * K tebe, Pane, volám deň čo deň a k tebe ruky vystieram. * Či mŕtvym budeš robiť zázraky? A vari ľudské tône vstanú t'a chváliť? * Či v hrobe bude dakto rozprávať o tvojej доброте a na mieste zániku o tvojej vernosti? * Či sa v ríši tmy bude hovoriť o твоjich zázrakoch a v krajine zabudnutia o tvojej spravodlivosti? * Ale ja, Pane, volám k tebe, včasráno prichádza k tebe moja modlitba. * Prečo ma, Pane, odháňaš? Prečo predou mnou skrývaš svoju tvár? * Biedny som a umieram od svojej mladosti, vyčerpaný znášam tvoje hrôzy. * Cezo mňa sa tvoj hnev preválil a zlomili ma tvoje hrozby. * Deň čo deň ma obkl'účujú ako záplava a zvierajú ma zovšadiaľ. * Priateľov aj rodinu si odohnal odo mňa, len tma je mi dôverníkom. _____

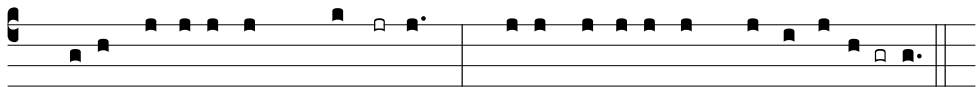
9. Ant.

VIII G

condemnábunt.

Psalmus 93

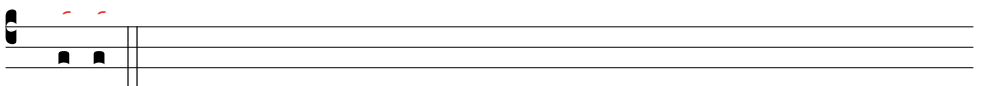

1. De-us ul-ti-ónum **Dóminus**: * De-us ul-ti-ónum lí-be-re **e-** git.
2. Exaltáre, qui júdicas **terram**: * redde retributió**nem supér**bis.
3. Usquequo peccatóres, **Dómine**: *
úsquequo peccatóres glori**abúntur**:
4. Effabúntur et loquéntur iniquitátem: *
loquéntur omnes, qui operántur *injustítiam*?
5. Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: *
et hereditátem tuam *vexavérunt*.
6. Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.
7. Et dixerunt: Non vidébit **Dóminus**: * nec intélliget *Deus Jacob*.
8. Intélligite, insipiéntes in **pópulo**: * et stulti, aliquá**ndo sá**píte.
9. Qui plantávit aurem, non **á**udiet? *
aut qui finxit óculum, *non consíderat*?
10. Qui córripit Gentes, non **á**rguet: * qui docet hóminem scié**ntiam**?
11. Dóminus scit cogitati**ones hó**minum, * quóniam **vanæ** sunt.
12. Beátus homo, quem tu erudíeris, **Dómine**, *
et de lege tua docúeris **eum**.

13. Ut mítiges ei a diébus **malis**: * donec fodiátur peccatóri **fóvea**.
14. Quia non repéllet Dóminus plebem **suam**: *
et hereditátem suam non *derelín*quet.
15. Quoadúsque justítia convertátur in judícium: *
et qui iuxta illam omnes qui recto *sunt* **corde**.
16. Quis consúrget mihi advérsus malignántes? *
aut quis stabit mecum advérsus operántes *iniquitátem*?
17. Nisi quia Dóminus adjúvit me: *
paulo minus habitásset in inférno *ánima mea*.
18. Si dicébam: Motus est pes **meus**: *
misericórdia tua, Dómine, *adjuváb*at me.
19. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde **meo**: *
consolatiónes tuæ lætificavérunt *ánimam meam*.
20. Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: *
qui fingis labórem *in præcépto*?
21. Captábunt in ánimam **justi**: *
et sánguinem innocentem *condemnáb*unt.
22. Et factus est mihi Dóminus in refúgium: *
et Deus meus in adjutórium *spei meæ*.
23. Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum
dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus *Deus noster*.

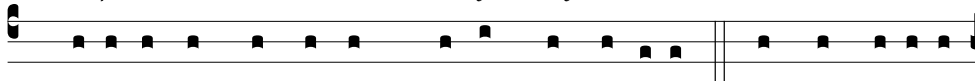

Captábunt in ánimam justí, et sánguinem innocentem conde-

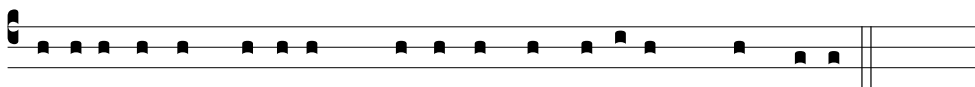

mnábunt.

Bože odplaty, Pane, Bože odplaty, zjav sa. ✱ Povstaň, ty, ktorý súdiš zem, odplat' pyšným, čo si zaslúžili. ✱ Dokedy ešte hriešnici, Pane, dokedy ešte budú hriešnici jasat'? ✱ Dokedy budú rečniť a opovážливо hovoriť a chvastať sa tí, čo páchajú zločiny? ✱ Pane, šliapu po tvojom ľude a tvoje dedičstvo týrajú. ✱ Vraždia vdovy a cudzincov a zabíjajú siroty. ✱ A hovoria si: „Pán to nevidí, nevie o tom Boh Jakubov.“ ✱ Pochopte to, vy, nerozumní v národe, kedy to porozumiete, hlupáci? ✱ Že by ten, čo vsadil ucho, nepočul, alebo ten, čo oko stvoril, že by nevidel? ✱ Že by netrestal ten, čo vychováva národy, čo učí ľud múdrosti? ✱ Pán pozná ľudské myšlienky a vie, aké sú márne. ✱ Blažený človek, ktorého ty, Pane, vzdelávaš a poučíš o svojom zákone, ✱ aby si mu ul' avil v dňoch nešťastných, kým pre hriešnika nevykopú jamu. ✱ Lebo Pán neodvrhne svoj ľud a neopustí svoje dedičstvo. ✱ Súd sa zasa navráti k spravodlivosti a spravodlivosťou sa budú riadiť všetci statoční. ✱ Proti ničomníkom ktože mi pomôže a kto sa ma zastane proti páchatel'om zla? ✱ Keby mi Pán nebol pomohol, už by som bol býval v ríši mlčania. ✱ Ledva poviem: „Noha sa mi potkýna,“ hneď ma, Pane, podopiera tvoja доброта. ✱ A keď sa v mojom srdci kopia starosti, vzpružuje ma tvoja potecha. ✱ Ved' či je zlučiteľný s tebou trón bezprávia, čo vysluhuje násilie, a nie zákon? ✱ Na život spravodlivého sa vrhajú a odsudzujú krv nevinnú. ✱ Mne sa však Pán stal pevnosťou a skalou útočišť a môj Boh. ✱ On im odplatí za ich nepravosť a ich vlastnou zlobou ich vyhubí, vyhubí ich Pán, Boh náš.

Ÿ. Locú-ti sunt advérsus me lingua do-lósa. R̃. Et sermónibus

ódi- i circumdedérunt me, et expugnavérunt me gra-tis.

Lectio 7 (Heb 4:11-15)

De Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Festinémus ingredi in illam requiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exemplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertingens usque ad divisióem animæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatura invisibilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontificem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessióem. Non enim

habémus Pontificem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris:
tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

Usilujme sa teda vojsť do onoho pokoja, aby nik nepadol podľ'a toho istého príkladu neposlušnosti. Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca. A niet tvora, ktorý by bol preň neviditeľný. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať. Keďže teda máme vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držíme sa svojho vyznania. 15Veď nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; veď bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu.

Resp. 7

VI

T

Radidé- runt me in mánus impi- ó- rum,

et inter i- ní- quos pro-je- cérunt me, et non peper-

cé- runt á-ni- mæ mé- æ: congre-gá- ti sunt advérsus

me fór- tes:

* Et si- cut gi-gántes ste-té- runt contra me.

Ÿ. A-li- é- ni insur-re-xé-runt advérsum me, et fórtes

quæsi-érunt á- nimam mé- am. * Et si- cut

_____ Vydali ma do rúk bezbožníkov a medzi zločincov
ma započítali; moju dušu neušetrili, mocní sa zhromaždili proti mne. * Stáli proti mne ako
obrovia. * Cudzinci proti mne povstávajú a mocní idú po mojej duši. _____

Lectio 8 (Heb 4:16; 5:1-3)

Adeámus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ: ut misericórdiam consequamur, et grátiam invéniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Pontifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, et sacrificia pro peccátis: Qui condolére possit iis, qui ignorant et errant: quóniam et ipse circúmdátus est infirmitáte: Et proptérea debet quemádmódum pro pópulo, ita etiam pro semetípso offérre pro peccátis.

_____ Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme
dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase. Lebo každý veľkňaz, vybratý
spomedzi ľuďí, je ustanovený pre ľuďí, aby ich zastupoval pred Bohom, aby prinášal dary
a obety za hriechy a mohol mať súcit s nevedomými a blúdiacimi, pretože aj sám podlieha
slabosti. A kvôli nej musí prinášať obety za hriechy, ako za ľud, tak aj za seba samého. _____

Resp. 8

VIII

J

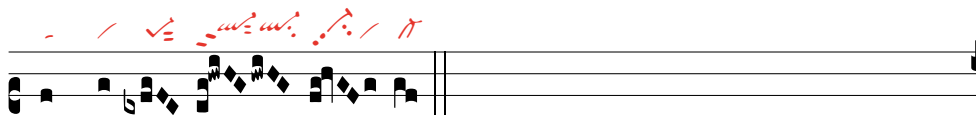
Esum trá- di-dit ímpi- us súmmis princí-

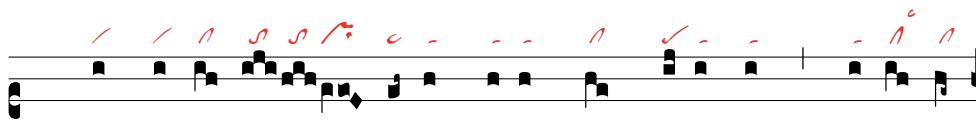
pibus sacerdó- tum, et seni-ó- ri-bus pópu- li:

* Pétrus au-tem sequebá-tur é-um a lon- ge,

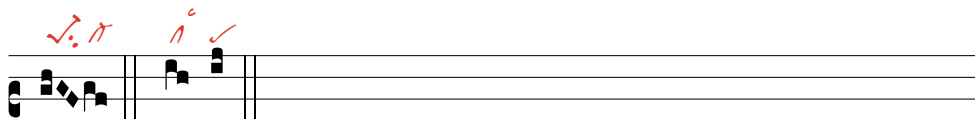
ut vi-dé- ret fí- nem.

¶ Addu-xé-runt autem é-um ad Cá-ipham prínci-pem

sacerdó- tum, u-bi scríbæ et pha-risæ-i convéne-

rant. * Pétrus

_____ Bezbožník vydal Ježiša veľ'kňazom a starším ľ'udu. ★ Peter šiel
zd'aleka za ním; chcel vidieť, ako sa to skončí. ★ Odviedli ho k veľ'kňazovi Kajfášovi, kde sa
zhromaždili zákonníci a farizeji. _____

Lectio 9 (Heb 5:4-10)

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Pontifex fíeret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmoudum et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum, secúndum ordinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamore valido et lácrimis ófferens, exáuditus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: Et consummatus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, Appellátus a Deo Pontifex, juxta ordinem Melchisedech.

_____ Ale
túto hodnosť si nik nemôže prisvojiť sám, len ten, koho povoláva Boh tak ako Árona. Tak
ani Kristus sa neoslávil sám, keď sa stal veľ'kňazom, ale ten, ktorý mu povedal: „Ty si môj
syn, ja som t'a dnes splodil;“ ako aj na inom mieste hovorí: „Ty si kňaz naveky podľ'a rady
Melchizedechovho.“ On v dňoch svojho pozemského života so silným výkrikom a so slzami
prednášal prosby a modlitby tomu, ktorý ho mohol zachrániť od smrti; a bol vyslyšaný
pre svoju bohabojnosť. A hoci bol Synom, z toho, čo vytrpel, naučil sa poslušnosti; a keď
dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, ktorí ho poslúchajú, keď
ho Boh vyhlásil za veľ'kňaza podľ'a rady Melchizedechovho. _____

Resp. 9

I
C A-ligavé- runt ócu-li mé- i a flé- tu mé-
o: qui-a e-longá-tus est a me, qui conso- la-bá- tur
me: Vidé-te, ómnes pó-pu- li,
* Si est dó- lor sí- mi- lis si-cut dó-lor mé- us.
V. O vos ómnes, qui transí-tis per ví- am, atténdi-te
et vi-dé- te. * Si est R. Ca-ligavé- runt

– Zaslepené sú moje oči od plaču, pretože je ďaleko ten, čo by ma zachránil. Hľaďte, všetky národy, * či je bôľ ako môj bôľ. * Všetci, čo prechádzate cestou, pozrite a viďte.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE AD LAUDES

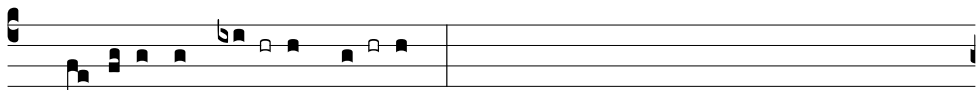
1. Ant.

VII c transp

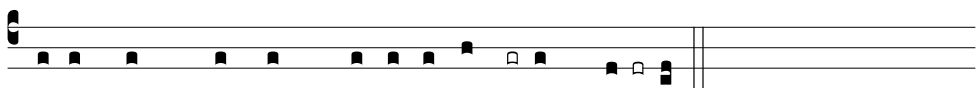
P

Psalmus 50

1. Mi-seré-re **me-** i **De-** us, *

secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am **tu-** am.

2. Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, *
dele iniquitátem **meam**.

3. Amplius lava me ab iniquitáte **mea**: *
et a peccáto **meo munda** me.

4. Quóniam iniquitátem meam **ego cognó**scó: *
et peccátum meum contra **me** est **semper**.

5. Tibi soli peccávi, et malum **coram te feci**: *
ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum **judicá**ris.

-
6. Ecce enim in iniquitatib**us** concéptus sum: *
et in peccátis concépit me **mater mea**.
 7. Ecce enim veritátem **dilexísti**: *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi**.
 8. Aspérget me hyssópo, **et mundábor**: *
lavábis me, et super nivem **dealbábor**.
 9. Audítui meo dabis gáudium **et lætítiam**: *
et exsultábunt ossa **humiliáta**.
 10. Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**: *
et omnes iniquitátes **meas dele**.
 11. Cor mundum crea **in** me, **Deus**: *
et spíritum rectum ínno**va** in viscér**ib**us **meis**.
 12. Ne projícias me a **fácie tua**: *
et spíritum sanctum tuum ne **áu**feras **a** me.
 13. Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: *
et spír**itu** principáli confírma me.
 14. Docébo iníquos **vias tuas**: * et ímpii ad te **converténtur**.
 15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **meæ**: *
et exsultábit lingua mea justítiam **tuam**.
 16. Dómine, lábia **mea apéries**: *
et os meum annuntiábit **laudem tuam**.
 17. Quóniam si voluísse**s** sacrificium, **dedíssem** útique: *
holocáustis non **delectáberis**.
 18. Sacrificium Deo spíritus contr**ibulátus**: *
cor contrítum et humiliátum, Deus, **non despícies**.
 19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte **tua Sion**: *
ut ædificéntur **muri Jerúsalem**.

20. Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiões, et **holocáusta**: *
tunc impónent super altáre **tuum** vítulos.

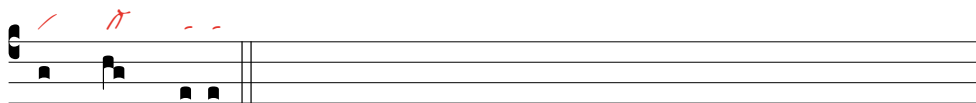
Própri-o fí-li-o su-o non pepér-cit De-us, sed pro nobis
ómnibus tradídit illum.

Zmiluj sa,
Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju neprávost'.
Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. * Vedomý som si svojej neprávosti
a svoj hriech mám stále pred sebou. * Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil a urobil
som, čo je v твоjich očiach zlé, aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku a nestranný
vo svojom súde. * Naozaj som sa v neprávosti narodil a hriešneho ma počala moja mat'.
Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom a v samote mi múdrosť zjavuješ. * Pokrop ma
yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Daj, aby som počul radosť
a veselost', a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil. * Odvrát' svoju tvár od mojich hriechov
a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha
pevného. * Neodvrhuj ma spreď svojej tváre a neodnímaj mi svojho ducha svätého. Navráť
mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. * Poučím blúdiacich o твоjich
cestách a hriešnici sa k tebe obrátia. Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škorný krvipreliať
a môj jazyk zajasá nad tvojou spravodlivosťou. * Pane, otvor moje pery a moje ústa budú
ohlasovať tvoju slávu. Veď ty nemáš záľubu v obete, ani žertvu neprijmeš odo mňa. Obetou
Bohu milou je duch skrušený; Bože, ty nepohrdaš srdcom skrušeným a poníženým. * Bud'
dobrotivý, Pane, a milosrdný voči Sionu, vybuduj múry Jeruzalema. Potom prijmeš náležité
obety, obetné dary a žertvy; potom položia na tvoj oltár obetné zvieratá.

2. Ant.
IV E

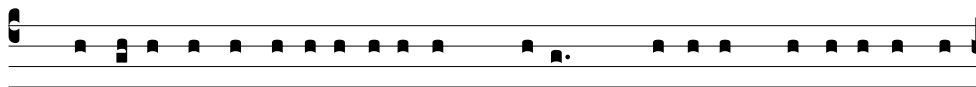
A

nxi-átus est in me * spí-ri-tus me-us: in me turbá-tum

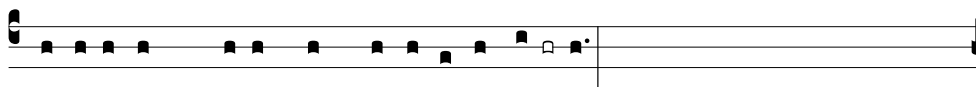

est cor me-um.

Psalmus 142

1. Dómine, exáudi ora-ti-ónem me-am: † áuribus pércipe obse-

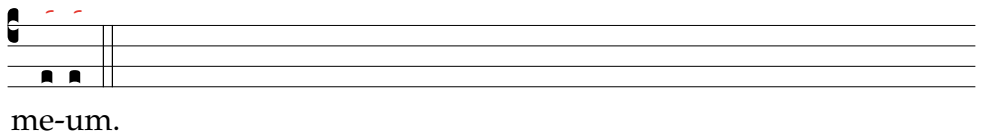
cra-ti-ónem me-am in ve-ri-tá-te **tu-** a: *

exáudi me in *tu-a* **justí-ti-** a.

2. Et non intres in iudícium cum *servo* **tuo**: *
quia non justificábitur in conspéctu tuo *omnis* **vivens**.
3. Quia persecútus est inimícus *ánimam* **meam**: *
humiliávit in terra *vitam* **meam**.
4. Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sáeculi: † et anxiátus est
super me *spíritus* **meus**, * in me turbátum est cor **meum**.
5. Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus
opéribus **tuis**: * in factis mánuum tuárum *meditábar*.
6. Expándi manus *meas* **ad** te: * ánima mea sicut terra *sine aqua* **tibi**.
7. Velóciter exáudi *me*, **Dómine**: * defécit *spíritus* **meus**.
8. Non avértas fáciem *tuam* **a** me: *
et símilis ero descendéntibus in **lacum**.
9. Audítam fac mihi mane misericórdiam **tuam**: * quia *in te* **sperávi**.

10. Notam fac mihi viam, *in qua ámbulem*: *
quia ad te levávi *ánimam meam*.
11. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad *te confúgi*: *
doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus *meus es* tu.
12. Spíritus tuus bonus dedúcet me in *terram rectam*: *
propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in *æquitáte tua*.
13. Edúces de tribulatióne *ánimam meam*: *
et in misericórdia tua dispérdes *inimícos meos*.
14. Et perdes omnes, qui tríbulant *ánimam meam*, *
quóniam ego *servus tuus* sum.

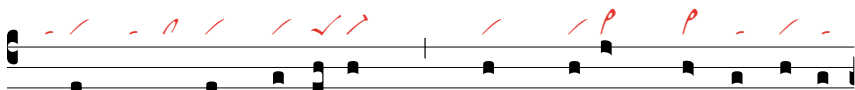
_____ Pane, vyslyš moju modlitbu, pre svoju vernosť vypočuj moju úpenlivú prosbu, pre svoju spravodlivosť ma vyslyš. * A svojho služobníka na súd nevolaj, ved' nik, kým žije, nie je spravodlivý pred tebou. * Nepriateľ ma prenasleduje, zráža ma k zemi, * do temnôt ma vrhá ako dávno mŕtveho. Duch sa mi zmieta v úzkostiach; v hrudi mi srdce meravie. * Spomínam si na uplynulé dni, o všetkých tvojich skutkoch rozmýšľam a uvažujem o dielach tvojich rúk. * Vystieram k tebe ruky, za tebou dychtím ako vyprahnutá zem. * Rýchle ma vyslyš, Pane, lebo už klesám na duchu. * Neskrývaj predou mnou svoju tvár, aby som nebol ako tí, čo zostupujú do hrobu. * Včasráno mi daj pocítiť, že si sa zmiľoval nado mnou, lebo sa spolieham na teba. * Ukáž mi cestu, po ktorej mám kráčať, ved' svoju dušu doňham k tebe. * Pred nepriateľmi ma zachráň; Pane, k tebe sa utiekam. Nauč ma plniť tvoju vôľu, lebo ty si môj Boh; * na správnu cestu nech ma vedie tvoj dobrý duch. Pre svoje meno, Pane, zachováš ma nažive; * pretože si spravodlivý, vyved' ma z úzkosti. Vo svojom milosrdenstve znič mojich nepriateľov, * zahub všetkých, čo ma sužujú, ved' ja som tvoj služobník. _____

3. Ant.

I f

A

- it latro ad latrónem: * Nos quidem digna factis

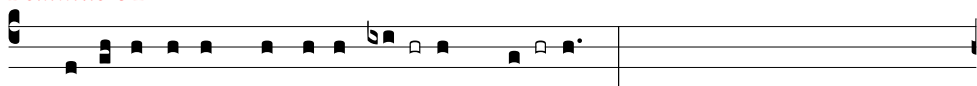

re-cípi-mus, hic autem quid fe-cit? Meménto me-i, Dómine,

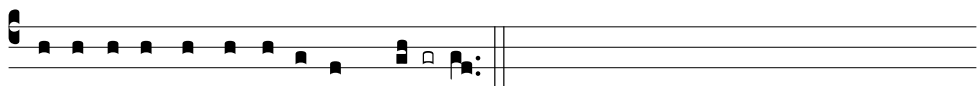

dum véne-ris in regnum tu-um.

Psalmus 84

1. Benedi-xísti, Dómine, **ter-ram tu-** am: *

avertísti capti-vi-tá-tem **Ja-** cob.

2. Remisísti iniquitátem **plebis tuæ:** *
operuísti ómnia peccáta **eórum.**

3. Mitigásti omnem iram **tuam:** * avertísti ab ira indignatiónis **tuæ.**

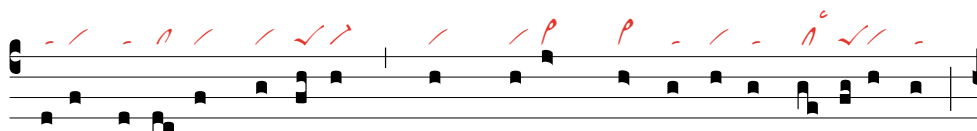
4. Convérte nos, Deus, salutáris **noster:** *
et avérte iram *tuam a nobis.*

5. Numquid in ætérnum irascéris **nobis?** *
aut exténdes iram *tuam a generatióne in generatióne?*

6. Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur **in te.**

7. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam **tuam:** *
et salutáre *tuum da nobis.*

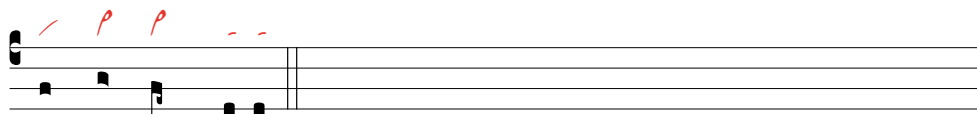
8. Audiam quid loquátur in me **Dóminus Deus**: *
quóniam loquétur pacem in *plebem suam*.
9. Et super **sanctos suos**: * et in eos, qui convertúntur **ad** cor.
10. Verúmtamen prope timéntes eum salutáre **ipsíus**: *
ut inhábitet glória in *terra nostra*.
11. Misericórdia, et véritas obviavérunt **sibi**: *
justítia, et pax *osculátæ* sunt.
12. Véritas de **terra orta** est: * et justítia de *cælo prospéxit*.
13. Etenim Dóminus dabit **benignitátem**: *
et terra nostra dabit *fructum suum*.
14. Justítia ante eum **ambulábit**: * et ponet in via *gressus suos*.

A-it latro ad latrónem: Nos quidem digna factis re-cípi-mus,

hic autem quid fe-cit? Meménto me-i, Dómine, dum véne-ris

in regnum tu-um.

_____ Pane, svojej krajine si preukázal milosť, Jakuba si zbavil poroby. * Svojmú ľudu si odpustil vinu a zakryl si všetky jeho hriechy. * Všetok hnev si v sebe potlačil a zmiernil svoje rozhorčenie. * Obnov nás, Bože, naša spása, a odvráť od nás svoj hnev. * Vari sa chceš hnevať na nás naveky a z pokolenia na pokolenie svoj hnev prenášať? * Či sa k nám nevrátiš a neoživíš nás, aby sa tvoj ľud mohol v tebe radowať? * Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu. * Budem počúvať, čo povie Pán, Boh; on ohlási pokoj svojmú ľudu * a svojim svätým a tým, čo sa k nemu obracajú úprimne. * Naozaj: blízko je spása tým, čo sa ho boja, a jeho sláva bude prebývať v našej krajine. * Milosrdenstvo a vernosť sa stretnú navzájom, spravodlivosť a pokoj sa pobožkajú. * Vernosť vyrastie zo

zeme, spravodlivosť zhliadne z neba. * Ved' Pán dá požehnanie a svoje plody vydá naša zem. * Pred ním bude kráčať spravodlivosť a po stopách jeho krokov spása.

4. Ant.

I f

D

um conturbá-ta fú-e-rit * ánima me-a, Dómi-ne,

mi-se-ri-córdi-ae memor e-ris.

Canticum Habacuc (Hab. 3, 2-19)

1. Dómine, audí-vi audi-ti-ó- nem tu- am, * et tímu-i.

2. Dómine, o- pus tu- um, * in médi-o annórum vi-ví-fi-ca il- lud:

3. In médio annórum **notum fácies:** *
cum irátus fúeris, misericórdiæ **recordáberis.**

4. Deus ab **Austro véniet,** * et sanctus de *monte Pharan:*

5. Opéruit cælos **glória ejus:** * et laudis ejus *plena est terra.*

6. Splendor ejus **ut lux erit:** * cónua in *mánibus ejus:*

7. Ibi abscondita est fortitúdo **ejus:** * ante fáciem *ejus ibit mors.*

8. Et egrediétur diábolus ante **pedes ejus.** *
Stetit, et mensus *est terram.*

9. Aspéxit, et dissólvit **gentes:** * et contríti sunt *montes sáeculi.*

-
10. Incurváti sunt **colles mundi**, * ab itinéribus **æternitátis ejus**.
 11. Pro iniquitáte vidi tentória **Æthiopiae**, *
turbabúntur pelles *terræ* **Má**dian.
 12. Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus
furor tuus? * vel in mari indignátio **tua**?
 13. Qui ascédes super **equos tuos**: * et quadrígæ tuæ *salvátio*.
 14. Súscitans suscitábis **arcum tuum**: *
juraménta tríbubus *quæ locútus* es.
 15. Flúvios scindes *terræ*: † vidérunt te, et doluérunt **montes**: *
gurges *aquárum* **tránsiit**.
 16. Dedit abyssus **vocem suam**: * altitúdo manus suas *levávit*.
 17. Sol, et luna stetérunt in **habítaculo suo**, * in luce sagittárum
tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis *hastæ* **tuæ**.
 18. In frémitu conculcábis **terram**: * et in furóre obstupefácies **gentes**.
 19. Egréssus es in salútem **pópuli tui**: * in salútem cum *Christo* **tuo**.
 20. Percussísti caput de **domo ímpii**: *
denudásti fundaméntum ejus *usque ad* **collum**.
 21. Maledixísti sceptris ejus, † cápiti bellatórum ejus, *
veniéntibus ut turbo *ad* **dispérgéndum me**.
 22. Exsultátio **eórum** *
sicut ejus, qui dévorat páuperem *in abscóndito*.
 23. Viam fecísti in mari **equis tuis**, * in luto *aquárum* **multárum**.
 24. Audívi, et conturbátus est **venter meus**: *
a voce contremuérunt *láb*ia **mea**.
 25. Ingrediátur putrédo in **óssibus meis**, * et subter *me* **scáteat**.

26. Ut requiēscam in die tribulatiónis: *
ut ascēdam ad pópulum accíntum nostrum.
27. Ficus enim **non** florébit: * et non erit germen in víneis.
28. Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.
29. Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.
30. Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.
31. Deus Dóminus fortitúdo mea: *
et ponet pedes meos quasi cervórum.
32. Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Dum conturbá-ta fú-e-rit ánima me-a, Dómi-ne, mi-se-ri-córdi-
ae memor e-ris.

Pane, počul som o tebe rozprávať a zmocnil sa ma úžas pred tvojím dielom. * Oživ ho v týchto rokoch, v týchto rokoch ho urob známym a keď sa rozhorčíš, spomeň si na milosrdenstvo. * Boh prichádza z Temanu a Svätý z vrchu Faran. * Jeho sláva pokrýva nebesia a zem je plná jeho chvály. * Jeho lesk je ako svetlo, lúče vychádzajú z jeho rúk; v nich je utajená jeho sila. * Vyšiel si zachrániť svoj ľud, zachrániť ho, svojho pomazaného. * Svojimi koňmi si prešiel po mori cez bahno veľkých vôd. * Počul som ich a pohlo sa mi vnútro, pri ich hlase sa mi chveli pery. * Rozklad mi vnikal do kostí a podlamovali sa podo mnou nohy. * Pokojne očakávam deň súženia, ktorý príde na národ, čo nás napadol. * Lebo figovník nebude kvitnúť a nebude hrozna vo viniciach. * Sklame úroda olivy a polia nedajú pokrm. * Stratia sa ovce z košiara a v maštaliach nebude dobytká. * Ale ja sa budem tešiť v Pánovi, jasat' budem v Bohu, svojej spásy. * Pán, Boh, je moja sila, dá mi nohy, ako majú jelene, a povedie ma po mojich výšinách.

5. Ant.

VIII G

M

eménto me-i, * Dómine De-us, dum véne- ris in

regnum tu-um.

Psalmus 147

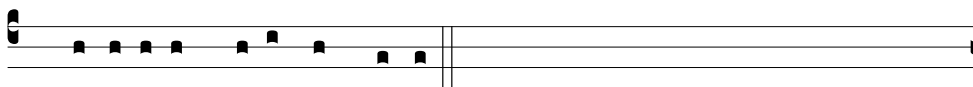
1. Lauda, Jerúsa-lem, **Dóminum**: * lauda De-um *tu-um*, **Si-** on.
3. Quóniam confortávit seras portárum tuárum: *
benedíxit filiis *tuis* **in** te.
4. Qui pósuit fines tuos **pacem**: * et ádipe fruménti *sátiat* te.
5. Qui emíttit elóquium suum **terræ**: * velóciter currit *sermo* **ejus**.
6. Qui dat nivem sicut **lanam**: * nébulam sicut *cínerem* **spargit**.
7. Mittit crystállum suam sicut **buccéllas**: *
ante fáciem frígoris ejus quis *sustinébit*?
8. Emíttet verbum suum, et liquefáciat **ea**: *
flabit spíritus ejus, et *fluent* **aquæ**.
9. Qui annúntiat verbum suum **Jacob**: * justítias, et judícia *sua* **Israël**.
10. Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit **eis**.

Meménto me-i, Dómine De-us, dum véne- ris in regnum tu-um.

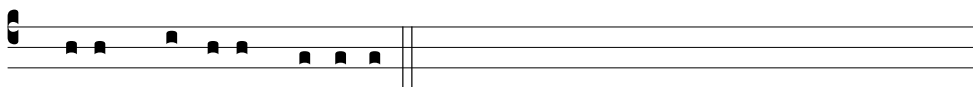
_____ Chvál', Jeruzalem,
Pána, oslavuj, Sion, svojho Boha. * Lebo upevnil závary tvojich brán a požehnal tvojich

synov v tebe. ✱ Zaist' uje pokoj tvojim hraniciam, sýti t'a najlepšou pšenicom. ✱ Svoj rozkaz na zem zosiela, rýchlo sa šíri jeho slovo. ✱ Sneh dáva ako vlnu, rozsýpasieň ako popol. ✱ Kamenec spúšťa ako omrvinky; ktože vydrží v jeho mraze? ✱ Ale keď zošle svoje slovo, roztopí sa, čo zamrzlo; keď zavanie jeho dych, vody sa rozprúdia. ✱ On svoje slovo zvestuje Jakubovi, svoje zákony a prikázania Izraelovi. ✱ Neurobil tak iným národom, nezjavil im svoje zámery.

Versus (In loco Capituli)

℣. Collocávit me in obscú-ris.

℞. Sicut mórtu-os sáecu-li.

Ad Bened.

I g solemn.

P

osu-é-runt * super caput e-ius causam ipsí-us

scriptam: Jesus Naza-rénus, rex Iudae-órum.

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

1. Benedíctus Dómi-nus, De-us Isra-ël: *

qui-a vi-si-távit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- æ:

2. *Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.*
3. *Sicut locútus est per os sanctórum, **
qui a sáeculo sunt, prophetárum ejus:
4. *Salútem ex inimícis nostris, **
et de manu ómnium, qui odérunt nos.
5. *Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: **
et memorári testaménti sui sancti.
6. *Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, **
datúrum se nobis:
7. *Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, **
serviámus illi.
8. *In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.*
9. *Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: **
præbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus:
10. *Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: **
in remissiónem peccatórum eórum:
11. *Per víscera misericórdiæ Dei nostri: **
in quibus visitávit nos, óriens ex alto:
12. *Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: **
ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Posu-é-runt super caput e-ius causam ipsí-us scriptam:

Jesus Naza-rénus, rex Iudae-órum.

_____ Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud
 * a vzbudil nám mocného Spasiteľa z rodu Dávida, svojho služobníka, * ako odpradávná
 hovoril ústami svojich svätých prorokov, * že nás oslobodí od našich nepriateľov a z rúk
 všetkých, čo nás nenávidia. * Preukázal milosrdenstvo našim otcom a pamätá na svoju
 svätú zmluvu, * na prísahu, ktorou sa zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi, že nás vyslobodí
 z rúk nepriateľov, * aby sme mu bez strachu slúžili * vo svätosti a spravodlivosti pred jeho
 tvárou po všetky dni nášho života. * A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho:
 pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu * a poučíš jeho ľud o spáse, * že mu náš
 Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy. Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi
 * a zažiarí tým, čo sedia vo tme a v tóni smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja. _____

V

Hris-tus factus est pro no- bis o-bé- di- ens us-

que ad mor-tem, mor- tem au-tem cru- cis.

_____ Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. _____

FERIA SEXTA IN PARASCEVE CELEBRATIO PASSIONIS DOMINI

AD LITURGIAM VERBI

Lectio 1 (Is 52:13–53:12)

Léctio libri Isaíæ prophétæ

Ecce prospere aget servus meus; exaltabitur et elevabitur et sublimis erit valde. Sicut obstupuérunt super eum multi, sic defórmis erat, quasi non esset hóminis spécies eius, filiórum hóminis aspéctus eius, sic dispérget gentes multas. Super ipsum continébunt reges os suum, quia, quæ non sunt narráta eis, vidérunt et, quæ non audiérunt, contempláti sunt. «Quis crédidit audítui nostro, et bráchium Dómini cui revelátum est?

Et ascéndit sicut virgúltum coram eo et sicut radix de terra sitiénti. Non erat spécies ei neque decor, ut aspicerémus eum, et non erat aspéctus, ut desiderarémus eum. Despéctus erat et novíssimus virórum, vir dolórum et sciens infirmitátem, et quasi abscondebámus vultum coram eo; despéctus, unde nec reputabámus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi plagátum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra; disciplína pacis nostræ super eum, et livóre eius sanáti sumus.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum». Afflíctus est et ipse subiécit se et non apérui os suum; sicut agnus, qui ad occisiónem dúcitur, et quasi ovis, quæ coram tondéntibus se obmútuít et non apérui os suum.

Angústia et iudício sublátus est. De generatióne eius quis curábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium; propter scelus pópuli mei percússus est ad mortem. Et posuérunť sepúlcrum eius cum ímpiis, cum divítibus túmulum eius, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore eius.

Et Dóminus vóluit contérere eum infirmitáte. Si posúerit in piáculum ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu eius prosperábitur. Propter labórem ánimæ eius vidébit lucem, saturábitur in sciéntia sua. Iustificábit iustus servus meus multos et iniquitátes eórum ipse portábit.

Ideo dispértiam ei multos, et cum fórtibus dívidet spólia, pro eo quod trádedit in mortem ánimam suam et cum scelerátis reputátus est; et ipse peccátum multórum tulit et pro transgressóribus rogat.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

_____ Hl'a, úspech bude mať môj služobník, pozdvihne, vyvýši, zvelebí sa veľmi. Ako sa nad ním zhrozili mnohí, – ved' neľudsky je znetvorený jeho výzor a jeho obraz je nepodobný človeku – tak ho budú obdivovať mnohé národy, králi si pred ním zatvoria ústa. Ved' uvidia, o čom sa im nevravelo, a poznajú, čo neslýchali! Kto by uveril, čo sme počuli, a komu sa zjavilo Pánovo rameno? * Ved' vzišiel pred ním sťa ratoliestka a ako koreň z vyschnutej zeme. Nemá podoby ani krásy, aby sme hľadeli na neho, a nemá výzoru, aby sme po ňom túžili. Opovrhnutý a posledný z ľudí, muž bolesti, ktorý poznal utrpenie, pred akým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili. * Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obť ažil, no my sme ho pokladali za zbitého, strestaného Bohom a pokoreného. On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení. * Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme každý vlastnou cestou; a Pán na neho uvalil nepravosť nás všetkých. Obetoval sa, pretože sám chcel, a neotvoril ústa; ako baránka viedli ho na zabitie a ako ovcu, čo onemie pred svojím strihačom, (a neotvoril ústa). * Z úzkosti a súdu ho vyrvali a kto pomyslí na jeho pokolenie? Ved' bol vyťatý z krajiny živých, pre hriech svojho ľudu dostal úder smrteľný. So zločincami mu dali hrob, jednako s boháčom bol v smrti, lebo nerobil násilie, ani podvod nemal v ústach. * Pánovi sa však páčilo zdvojiť ho utrpením... Ak dá svoj život na obeť za hriech, uvidí dlhoveké potomstvo a podarí sa skrze neho vôľa Pánova. Po útrapách sa jeho duša nahl'adí dosýta. Môj spravodlivý služobník svojou vedomosťou ospravedlní mnohých a on poniesie ich hriechy. * Preto mu dám za údel mnohých a početných dostane za korist', lebo vylial svoju dušu na smrť a pripočítali ho k hriešnikom. On však niesol hriechy mnohých a prihováral sa za zločincov. .

Tractus

II

D

Omi- ne, * exáu-di o-ra-ti- ónem

me- am, et cla- mor me- us ad

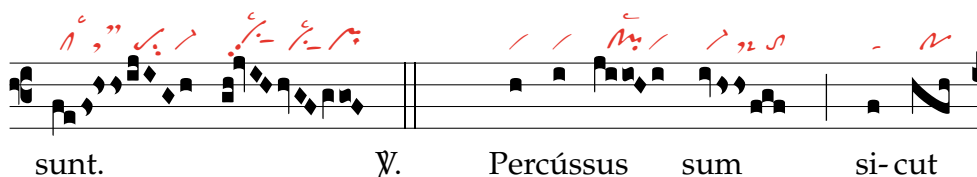
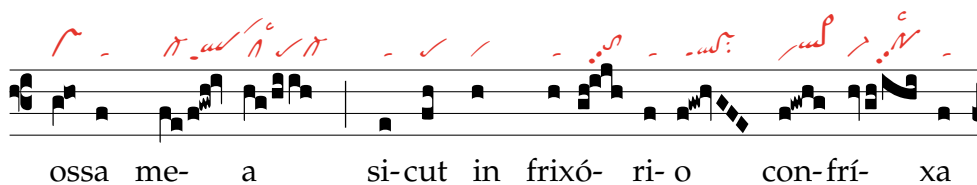
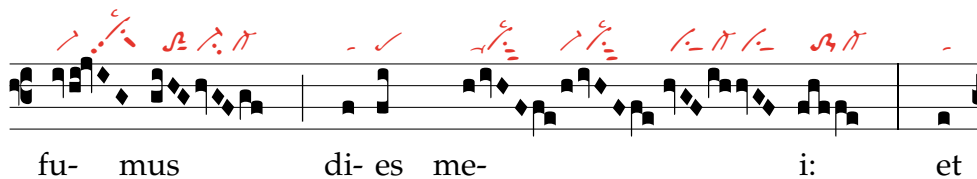
te vé- ni- at. V. Ne avér-

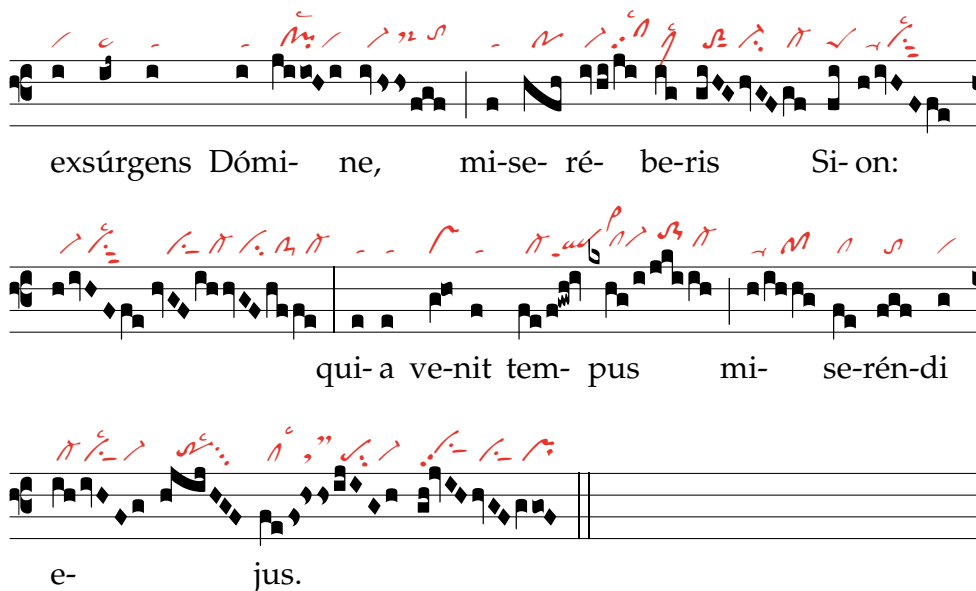
tas fá-ci- em tu- am a me: in quacúmque

di- e trí- bu- lor, inclí- na ad me aurem

tu- am. V. In quacúmque di- e invo-cá- ve-

ro te, ve-ló- ci-ter exáudi me.

exsúrgens Dómi- ne, mi-se-ré-be-ris Si-on:

qui-a ve-nit tem-pus mi-se-rén-di

e- jus.

Pane,

*vyslyš moju modlitbu a moje volanie nech dôjde ku tebe. Neskrývaj svoju tvár pred mnou; v deň môjho súženia nakloň ku mne svoj sluch. * Kedykoľvek ťa budem vzývať, čím skôr ma vypočuj. * Lebo moje dni sa tratia ako dym a kosti mám rozpálené sť a pahreba. * Moje srdce je zdeptané ako tráva a vysychá, takže zabúdam jesť svoj chlieb. * Vstaň a zľutuj sa nad Sionom, lebo už je čas, aby si sa nad ním zľutoval.*

Lectio 1 (Hebr 4:14-16; 5:7-9)

Lectio Epistolæ ad Hebræos

Fratres: Habéntes pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Iesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris, tentátum autem per ómnia secúndum similitúdinem absque peccáto; adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiae, ut misericórdiam consequámur et grátiam inveniámus in auxílium opportunum.

Christus enim in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et

lácrimis offerens et exauditus pro sua reverentia, et quidem cum esset Filius, didicit ex his, quæ passus est, obediëntiam; et, consummatus, factus est omnibus obediëntibus sibi auctor salutis æternæ.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

Ked'že teda máme vznešeného veľ'kňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držíme sa svojho vyznania. Veď nemáme veľ'kňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; veď bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu. Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase. * On v dňoch svojho pozemského života so silným výkrikom a so slzami prednášal prosby a modlitby tomu, ktorý ho mohol zachrániť od smrti; a bol vyslyšaný pre svoju bohabojnosť. A hoci bol Synom, z toho, čo vytrpel, naučil sa poslušnosti; a keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, ktorí ho poslúchajú.

Graduale

V

C

Hris-tus factus est pro no-bis o-bé-di-ens

us-que ad mor-tem, mor-tem au-tem cru-cis.

℣. Propter quod et De-us exaltávit illum,

et de-dit il-li no-men, quod est

— Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. ✱ Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno. —

Lectio 1 (Io 18:1–19:42)

Passio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Ioánnem

In illo témpore: Egréssus est Iesus cum discípu-
lis suis trans torrén-tem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse et discípu-
li eius...

Ježiš vyšiel so svojimi učeníkmi za potok Cedron. Tam bola záh-
rada. Vošiel do nej on i jeho učeníci. O tom mieste však vedel aj jeho zradca Judáš, lebo Ježiš
sa tam často schádzal so svojimi učeníkmi. Judáš vzal kohortu a sluhov od veľkňazov a fa-
rizejov a prišiel ta s lampášmi, fakľami a zbraňami. Ale Ježiš, keď že vedel všetko, čo malo
naňho prísť, popodišiel a opýtal sa ich: „Koho hľadáte?“ Odpovedali mu: „Ježiša Nazaret-
ského.“ Povedal im: „Ja som.“ Bol s nimi aj zradca Judáš. Ako im povedal: „Ja som,“ cívali
a popadali na zem. Znova sa ich teda opýtal: „Koho hľadáte?“ Oni povedali: „Ježiša Na-
zaretského.“ Ježiš odvetil: „Povedal som vám: Ja som. Keď teda mňa hľadáte, týchto ne-
chajte odísť!“ Tak sa malo splniť slovo, ktoré povedal: „Z tých, ktorých si mi dal, ne-
stratil som ani jedného.“ Šimon Peter mal meč. Vytasil ho, zasiahol ním veľkňazovho
sluhu a odťal mu pravé ucho. Sluha sa volal Malchus. Ale Ježiš Petrovi povedal: „Scho-
vaj meč do pošvy! Azda nemám piť kalich, ktorý mi dal Otec?!” ✱ Kohorta, veliteľ a ži-
dovskí sluhovia Ježiša chytili, zviazali ho a priviedli najprv k Annášovi; bol totiž test’om
Kajfáša, ktorý bol veľkňazom toho roka. A bol to Kajfáš, čo poradil Židom: „Je lepšie, ak zo-
mríe jeden človek za ľud.“ Za Ježišom šiel Šimon Peter a iný učeník. Ten učeník sa poznal s
veľkňazom a vošiel s Ježišom do veľkňazovho dvora, Peter však ostal vonku pri dverách. Po-
tom ten druhý učeník, čo sa poznal s veľkňazom, vyšiel, prehovoril s vrátničkou a vovie-
dol ta Petra. Tu vrátnička povedala Petrovi: „Nie si aj ty z učeníkov toho človeka?“ On vra-
vel: „Nie som.“ Stáli tam sluhovia a strážnici, ktorí si rozložili oheň, lebo bolo chladno, a zo-
hrievali sa. S nimi stál aj Peter a zohrieval sa. Veľkňaz sa vypytoval Ježiša na jeho učení-
kov a na jeho učenie. Ježiš mu odpovedal: „Ja som verejne hovoril svetu. Vždy som učil v sy-
nagóge a v chráme, kde sa schádzajú všetci Židia, a nič som nehovoril tajne. Prečo sa pýtaš
mňa? Opýtaj sa tých, ktorí počuli, čo som im hovoril! Oni vedia, čo som hovoril.“ Ako
to povedal, jeden zo sluhov, čo tam stál, udrel Ježiša po tvári a povedal: „Tak odpovedáš

veľkňazovi?“ Ježiš mu odvetil: „Ak som zle povedal, dokáž, čo bolo zlé, ale ak dobre, prečo ma biješ?!“ A tak ho Annáš zviazaného poslal k veľkňazovi Kajfášovi. Šimon Peter tam stál a zohrieval sa. I pýtali sa ho: „Nie si aj ty z jeho učeníkov?“ On zaprel: „Nie som.“ Jeden z veľkňazových sluhov, príbuzný toho, ktorému Peter odťal ucho, vravel: „A nevidel som ťa s ním v záhrade?!“ Peter znova zaprel – a vtom zaspieval kohút. ✱ Od Kajfáša viedli Ježiša do vládnej budovy. Bolo už ráno. Ale oni do vládnej budovy nevošli, aby sa nepoškvrnili a mohli jesť veľkonočného baránka. Preto vyšiel von za nimi Pilát a opýtal sa: „Akú žalobu podávate proti tomuto človeku?“ Odpovedali mu: „Keby tento nebol zločinec, neboli by sme ti ho vydali.“ Pilát im povedal: „Vezmite si ho vy a súd'te podľa svojho zákona!“ Židia mu odpovedali: „My nesmieme nikoho usmrtiť.“ Tak sa malo splniť Ježišovo slovo, ktorým naznačil, akou smrťou zomrie. Pilát opäť vošiel do vládnej budovy. Predvolal si Ježiša a spýtal sa ho: „Si židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Hovoríš to sám od seba, alebo ti to iní povedali o mne?“ Pilát odvetil: „Vari som ja Žid? Tvoj národ a veľkňazi mi ťa vydali. Čo si vykonal?“ Ježiš povedal: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa bili, aby som nebol vydaný Židom. Lenže moje kráľovstvo nie je stadiaľto.“ Pilát mu povedal: „Tak predsa si kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“ Pilát mu povedal: „Čo je pravda?“ Ako to povedal, znova vyšiel k Židom a vravel im: „Ja na ňom nenachádzam nijakú vinu. Je však u vás zvykom, že vám na Veľkú noc prepúšťam jedného väzňa. Chcete teda, aby som vám prepustil židovského kráľa?“ Oni znova kričali: „Toho nie, ale Barabáša!“ A Barabáš bol zbojník. ✱ Vtedy Pilát Ježiša vzal a dal ho zbičovať. Vojaci uplietli z trnia korunu, položili mu ju na hlavu a odeli ho do purpurového plášťa. Prichádzali k nemu a hovorili: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“ A bili ho po tvári. Pilát znova vyšiel a povedal im: „Pozrite, privádzam vám ho von, aby ste vedeli, že na ňom nijakú vinu nenachádzam.“ Ježiš vyšiel von s trňovou korunou a v purpurovom plášti. Pilát im povedal: „Hľa, človek!“ Len čo ho zazreli veľkňazi a ich sluhovia, kričali: „Ukrižuj! Ukrižuj ho!“ Pilát im povedal: „Vezmite si ho a ukrižujte. Ja na ňom nenachádzam vinu.“ Židia mu odpovedali: „My máme zákon a podľa zákona musí umrieť, lebo sa vydával za Božieho Syna.“ Keď to Pilát počul, ešte väčšmi sa naľakal. Znova vošiel do vládnej budovy a spýtal sa Ježiša: „Odkiaľ si?“ Ale Ježiš mu neodpovedal. Pilát sa ho spýtal: „So mnou sa nechceš rozprávať?! Nevieš, že mám moc prepustiť ťa a moc ukrižovať ťa?“ Ježiš odpovedal: „Nemal by si nado mnou nijakú moc, keby ti to nebolo dané zhora. Preto má väčší hriech ten, čo ma vydal tebe.“ ✱ Od tej chvíle sa Pilát usiloval prepustiť ho. Ale Židia kričali: „Ak ho prepustiš, nie si priateľom cisára. Každý, kto sa vydáva za kráľa, stavia sa proti cisárovi.“ Keď Pilát počul tieto slová, vyviedol Ježiša von a sadol si na súdnu stolicu na mieste zvanom Lithostrotus, po hebrejsky Gabbatha. Bol Prípravný deň pred Veľkou nocou, okolo poludnia. Tu povedal Židom: „Hľa, váš kráľ!“ Ale oni kričali: „Preč s ním! Preč s ním! Ukrižuj ho!“ Pilát im povedal: „Vášho kráľa mám ukrižovať?!“ Veľkňazi odpovedali: „Nemáme kráľa, iba cisára!“ Tak im ho teda vydal, aby ho ukrižovali. A oni prevzali Ježiša. ✱ Sám si niesol kríž a vyšiel na miesto, ktoré sa volá Lebka, po hebrejsky Golgota. Tam ho ukrižovali a s ním iných dvoch, z jednej i druhej strany, Ježiša v prostriedku. Pilát vyhotovil aj nápis a pripevnil ho na kríž. Bolo tam napísané: „Ježiš Na-

zaretský, židovský kráľ.“ Tento nápis čítalo mnoho Židov, lebo miesto, kde Ježiša ukrižovali, bolo blízko mesta; a bol napísaný po hebrejsky, latinsky a grécky. Židovskí veľkňazi povedali Pilátovi: „Nepíš: Židovský kráľ, ale: On povedal: »Som židovský kráľ.«“ Pilát odpovedal: „Čo som napísal, to som napísal.“ ✱ Keď vojaci Ježiša ukrižovali, vzali jeho šaty a rozdelili ich na štyri časti, pre každého vojaka jednu. Vzali aj spodný odev. Ale tento odev bol nezošitvaný, odhora v celku utkaný. Preto si medzi sebou povedali: „Netrhajme ho, ale losujme oň, či bude!“ Aby sa splnilo Písmo: „Rozdelili si moje šaty a o môj odev hodili lós.“ A vojaci to tak urobili. ✱ Pri Ježišovom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľ'a, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľ'a, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe. ✱ Potom Ježiš vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: „Žítznim.“ Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: „Je dokonané.“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha. ✱ Keďže bol Prípravný deň, Židia požiadali Piláta, aby ukrižovaným polámali nohy a sňali ich, aby nezostali telá na kríži cez sobotu, lebo v tú sobotu bol veľký sviatok. Prišli teda vojaci a polámali kosti prvému aj druhému, čo boli s ním ukrižovaní. No keď prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, kosti mu nepolámali, ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda. A ten, ktorý to videl, vydal o tom svedectvo a jeho svedectvo je pravdivé. On vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy uverili. Toto sa stalo, aby sa splnilo Písmo: „Kosť mu nebude zlomená.“ A na inom mieste Písmo hovorí: „Uvidia, koho prebodli.“ ✱ Potom Jozef z Arimatey, ktorý bol Ježišovým učeníkom, ale tajným, lebo sa bál Židov, poprosil Piláta, aby mu dovolil sňať Ježišovo telo. A Pilát dovolil. Išiel teda a sňal jeho telo. Prišiel aj Nikodém, ten, čo bol kedysi u neho v noci. Priniesol asi sto libier zmesi myrhy s aloou. Vzali Ježišovo telo a zavinuli ho do plátna s voňavými olejmi, ako je u Židov zvykom pochovávať. V tých miestach, kde bol ukrižovaný, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nik neležal. Tam teda uložili Ježiša, lebo bol židovský Prípravný deň a hrob bol blízko.

ORATIO UNIVERSALIS

I. ZA SVÄTÚ CIRKEV

Modlime sa, milovaní bratia a sestry, za svätú Božiu Cirkev: nech jej náš Boh a Pán láskavo udelí pokoj, jednotu a ochranu na celom svete, aby sme mohli pokojne a nerušene oslavovať Boha Otca všemohúceho.

Všemohúci a večný Bože, ty si v Kristovi zjavil svoju slávu všetkým národom; ochraňuj dielo svojej lásky, aby Cirkev, rozšírená po celom svete, vytrvala v pevnej viere a neohrozene ťa vyznávala. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

II. ZA PÁPEŽA

Modlime sa za nášho Svätého Otca, ktorého si náš Boh a Pán vyvolil spomedzi biskupov: nech ho chráni a zachová pre svoju Cirkev, aby mohol spravovať svätý ľud Boží.

Všemohúci a večný Bože, od tvojej vôle závisí všetko; láskavo vypočuj naše prosby a ochraňuj nášho najvyššieho pastiera, aby kresťanský ľud, ktorý si mu zveril, pod jeho vedením rástol vo viere a láske. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

III. ZA BISKUPOV, KŇAZOV, DIAKONOV A VŠETOK VERIACI LUD

Modlime sa za nášho biskupa, za všetkých biskupov, kňazov a diakonov svätej Cirkvi za všetok veriaci ľud.

Všemohúci a večný Bože, tvoj Duch posväcuje a spravuje celú Cirkev; vypočuj naše prosby za tvojich služobníkov a udeľ im milosť, aby ti všetci verne slúžili. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

IV. ZA KATECHUMENOV

Modlime sa za tých, čo sa pripravujú na krst: nech náš Boh a Pán pripraví ich srdcia a otvorí im náruč svojho milosrdenstva, aby v prameni znovuzrodenia dosiahli odpustenie hriechov a nový život v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

Všemohúci a večný Bože, ty stále požehnávaš svoju Cirkev novým potomstvom; zveľad'uj dar viery a poznania v tých, čo sa pripravujú na krst, aby sa znovuzrodili v krstnom prameni a stali sa tvojimi deťmi. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

V. ZA JEDNOTU KREŠŤANOV

Modlime sa za všetkých bratov, čo veria v Krista a úprimne žijú podľa pravdy: nech ich náš Boh a Pán zjednotí a zachová vo svojej jedinej Cirkvi.

Všemohúci a večný Bože, ty zjednocuješ rozdelených a zjednotených zachovávaš vo svornosti láskavo zhliadni na všetkých, ktorí veria v tvojho Syna, a keďže nás posvätil ten istý krst, nech nás spája aj pravá viera a vzájomná láska. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

VI. ZA ŽIDOV

Modlime sa aj za synov židovského národa, lebo oni boli prví, ku ktorým Pán prehovoril: nech vzrastajú v láske k Bohu a vo vernosti k jeho zákonu.

Všemohúci a večný Bože, ty si dal svoje prisľúbenia Abrahámovi a jeho potomkom; milostivo vypočuj prosby svojej Cirkvi za národ, ktorý bol tvojím vyvoleným ľudom, aby dosiahol plné vykúpenie. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

VII. ZA TÝCH, ČO NEVERIA V KRISTA

Modlime sa za tých, čo neveria v Krista, aby ich Duch Svätý osvietil a priviedol na cestu spásy.

Všemohúci a večný Bože, daj, aby tí, čo nevyznávajú Krista, žili pred tvojou tvárou statočným životom, a tak došli k pravde; nám však pomôž vždy hlbšie vnikať do tajomstiev tvojho života a rásť vo vzájomnej láske, aby sme boli vo svete vždy dokonalejšími svedkami tvojej dobroty. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

VIII. ZA TÝCH, ČO NEVERIA V BOHA

Modlime sa za tých, čo neveria v Boha, aby úprimne žili podľa svedomia, a tak došli k poznaniu pravého Boha.

Všemohúci a večný Bože, ty si vložil do srdca človeka takú silnú túžbu po tebe, že sa uspokojí len vtedy, keď ťa nájde; prosíme ťa, daj, nech všetci pocítia prejavy tvojej lásky a povzbudia sa na príkladnom živote tvojich veriacich, aby napriek všetkým prekážkam a ťažkostiam uznali, že ty jediný si pravý Boh a Otec všetkých ľudí. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

IX. ZA TÝCH, ČO SPRAVUJÚ ŠTÁT

Modlime sa za tých, čo spravujú štát: nech náš Boh a Pán vedie ich mysle a srdcia, aby podľa jeho vôle pracovali za pravý pokoj a slobodu pre všetkých.

Všemohúci a večný Bože, v tvojich rukách sú ľudské srdcia i práva národov; dobrotoivo pomáhaj tým, čo nás zákonite spravujú, aby všade presadzovali pravý pokoj, blahobyť ľudu a náboženskú slobodu. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

X. ZA TÝCH, ČO ZNÁŠAJÚ ÚTRAPY

Modlime sa, milovaní bratia a sestry, k Bohu Otcu všemohúcemu, aby oslobodil svet od všetkých neporiadkov, odvrátil choroby, zahnal hlad, oslobodil nevinne väznených, ujal sa utláčaných, cestujúcim doprial bezpečnosť, vzdialeným z domova šťastný návrat, chorým zdravie a umierajúcim večnú spásu.

Všemohúci a večný Bože, útecha zarmútených a posila trpiacich, vypočuj prosby tých, čo ťa vzývajú vo svojich súženiach, a poteš ich v každej núdzi svojou láskavou pomocou. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

ADORATIO SANCTÆ CRUCIS

INVITATIO IN OSTENDENDA SANCTA CRUCE

VI

E c-ce li- gnum Cru- cis, in quo sa- lus-

mun-di pe-pén- dit.

Omnes: Ve- ní- te, a- do-ré- mus.

Hľa, drevo kríža, na ktorom zomrel spasiteľ sveta - pod ťe, pokloňme sa! _____

CANTUS IN ADORATIONE S. CRUCIS PERAGENDI

Ant.

IV

C

Rucem tu-am * ado-rá-mus, Dómine: et sanctam

resurrecti-ónem tu-am laudá-mus et glo-ri-fi-cá-mus: ecce

enim propter lignum ve-nit gáudi-um in u-ni-vérso

mundo.

Ps. De-us mi-se-re-á-tur nostri, et be-ne-dí-cat nobis: illúminet

vultum su-um super nos, et mi-se-re-á-tur nostri.

Et repetitur antiphona Crucem tuam.

_____ Pane, vzdávame úctu tvojmu krížu, velebíme a oslavujeme tvoje zmŕtvychvstanie, lebo drevo kríža prinieslo radosť celému svetu. * Bože, buď nám milostivý a žehnaj nás; a tvoja tvár nech žiari nad nami. _____

IMPROPERIA

I

P *V* Opu-le mé-us, quid fé- ci tí-bi? Aut in quo
 contristávi te? Respón-de mi-hi. *V*. Qui- a e-dú- xi te de
 terra Ægypti: pa-rá- sti Crucem Salva-tó- ri tu-o.

— Ó ľud mŏj, čo som ti urobil? Alebo čím som t'a zarmútil? Odpovedz mi! * Ja som t'a
 vyviedol z egyptskej krajiny, a ty si pripravil kríž svojmu Spasiteľovi. —

H A-gi- os ō The-os. **S** Auctus De-us.

H A-gi- os Ischyrós. **S** Auctus Fortis.

H Agi- os Athána-tos, e-lé- i-son hymás.

S

Anctus Immortá-lis, mi-se- ré-re no-bis.

— Svätý Bože, * svätý silný, * svätý nesmrteľný, zmiluj sa nad nami. —

Q

Ui- a e-dú- xi te per de-sér- tum quadraginta

annis, et manna ci-bávi te, et introdú-xi in ter-ram sa- tis

óptimam: pa-rá- sti crucem Salva-tó- ri tu-o. Ha-gi- os...

— Ja som t'a štyridsať rokov viedol púšťou, krmil som t'a mannou a priviedol do úrodnej krajiny, a ty si pripravil kríž svojmu Spasiteľovi. —

Q

Uid ultra dé-bu- i fá-ce-re ti-bi, et non fe-ci? E- go qui-

dem plan-tá-vi te víne-am me-am spe-ci- o-síssimam: et tu fac-

ta es mi-hi nimis amá-ra: acé-to namque si-tim me-am po-tás-
 ti: et lánce-a perfo-rásti la-tus Salva-tó- ri tu-o. Ha-gi- os...

_____ Čo som mal ešte pre teba urobiť? Ved' som ťa vysadil
 ako svoju najkrajšiu vinicu, ale ty si mi priniesol iba trpkosti, lebo octom si mi hasil smäd a
 kopijou si prebodol srdce svojho Spasiteľa. _____

II

E-go propter te flagellávi Ægýptum cum primogéni-tis
 su- is: et tu me flagellátum tradidísti.

_____ Pre teba som tordo stíhal Egypt a pobil jeho prvorodených, a ty si ma zbičoval a hnal na
 smrť. _____

Chorus repetit:

POpu-le mé-us, quid fé- ci tí-bi? Aut in quo
 contristávi te? Respón-de mi-hi.

_____ Ó ľud môj, čo som ti urobil? Alebo čím som ťa zarmútil? Odpovedz mi! _____

¶ Ego te edúxi de Ægýpto, demérso Phara-óne in mare

Rubrum: et tu me tradidísti princípibus sacerdotum. Popule meus.

— *Ja som ťa vyviedol z egyptskej krajiny a faraóna som nechal utonúť v Červenom mori, a ty si ma za to priviedol pred veľradu.* —

¶ Ego ante te apéru-i ma-re: et tu aperu-ísti lánce-a latus

me-um. Popule meus.

— *Ja som ti otvoril cestu cez Červené more, a ty si mi kopijou otvoril srdce.* —

¶ Ego ante te præ-ívi in columna nu-bis: et tu me duxísti ad

prætó-ri-um Pi-lá-ti. Popule meus.

— *Ja som šiel pred tebou v oblačnom stĺpe, a ty si ma priviedol pred Pilátov súd.* —

¶ Ego te pavi manna per desér-tum: et tu me cecidísti álapis

et flagéllis. Popule meus.

— *Ja som ťa kŕmil mannou na púšti, a ty si ma bičoval a potupoval.* —

℣. Ego te potávi aqua salutis de pe-tra: et tu me potásti felle
et acéto. Popule meus.

— *Ja som ťa zázračne občerstvooval vodou zo skaly, a ty si ma napájal žľou a octom.* —

℣. Ego propter te Chananæ-órum reges percús-si: et tu
percussísti arúndine caput me-um. Popule meus.

— *Ja som za teba bil kanaánskych kráľov, a ty si ma bil trstinou po hlave.* —

℣. Ego dedi tibi sceptrum regá-le: et tu dedísti cápi-ti
me-o spíne-am corónam. Popule meus.

— *Ja som ti daroval kráľovské žezlo, a ty si mi dal na hlavu trňovú korunu.* —

℣. Ego te exaltávi magna virtú-te: et tu me suspendísti in
pa-tíbulo crucis. Popule meus.

— *Ja som ťa preslávil veľkými skutkami, a ty si ma za to všetko ukrižoval.* —

Hymn.

I

C

Rux fidé-lis, inter omnes Arbor una nó-bi-lis: Nulla

ta-lem silva pro-fert, Fronde, fló-re, gérmi-ne: * Dulce lignum,

dulces clavos, Dulce pondus sústi-net.

I

P

Ange, lingua, glo-ri-ó-si Praé-li-um certámi-nis, Et

su-per Cru-cis trophaé-o Dic tri-úm-phum nó-bi-lem:

Quá-li-ter Redémptor orbis Immo-lá-tus ví-ce-rit.

*Repetitur Crux fidelis usque ad * Dulce lignum.*

℣. De pa-réntis pro-toplá-sti Fráude Fáctor cóndo-lens, Quando

pómi no-xi- á-lis In né-cem mórsu rú- it: Ipse lígnum tunc

no-távit, Dámna lígni ut sólve-ret. * Dúlce

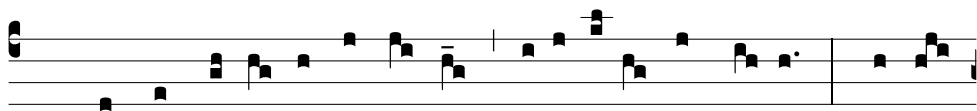
℣. Hoc opus nostrae sa-lú-tis Ordo depopósce-rat: Multi- fórmis

pro-di-tó-ris Ars ut artem fál-le-ret: Et me-dé-lam ferret

inde, Hostis unde laése-rat. * Crux fidélis

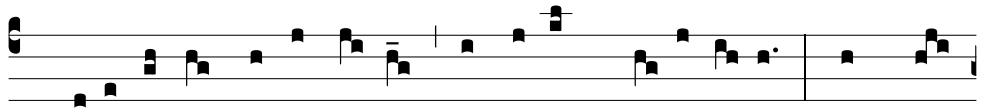
℣. Quando ve-nit ergo sa-cri Pleni-túdo témpo-ris, Missus

est ab arce Patris Na-tus, orbis Cóndi-tor: Atque ventre

virgi-ná-li Carne factus pró-di- it. * Dulce lignum

℣. Vagit infans inter arcta Cóndi-tus praese-pi- a: Membra

pannis invo-lú-ta Virgo Ma-ter ál-li-gat: Et ma-nus pedésque

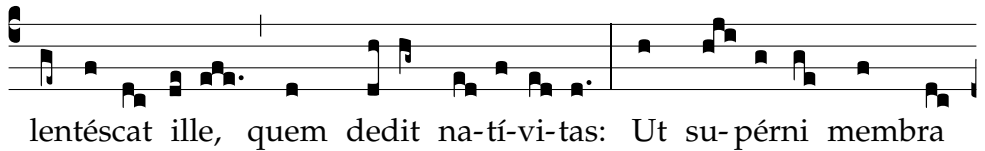
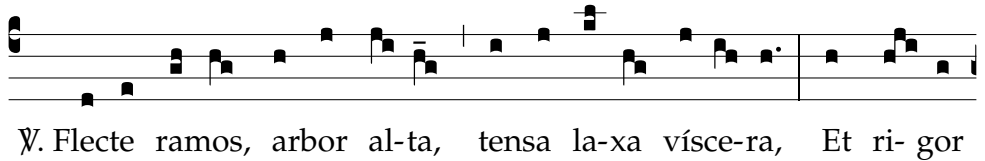
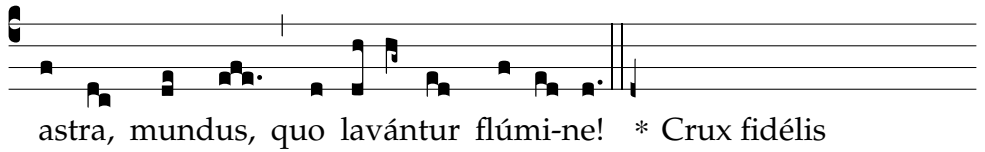
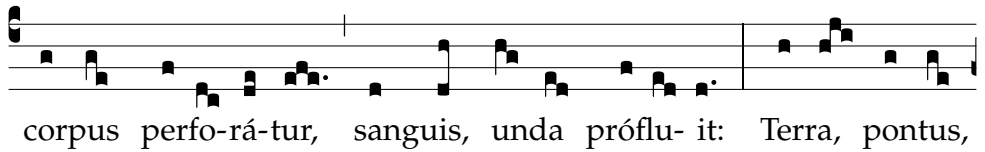
et crura Stricta cingit fásci- a. * Crux fidélis

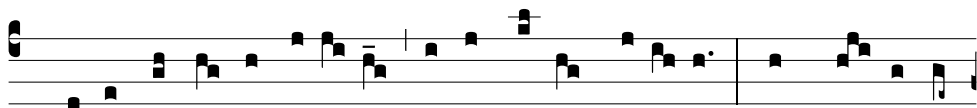

℣. Lustris sex qui iam pe-rá-ctis, tempus implens córpo-ris, Se

vo- lén-te na-tus ad hoc, passi-ó-ni dé-di-tus: Agnus in Cru-cis

¶. So-la digna tu fu-í-sti ferre saeculi pré-ti-um: Atque portum

praepa-rá-re nauta mundo náufra-go: Quem sa- cer cru- or

pe-rúnxit, fusus Agni córpo-re. * Crux fidélis

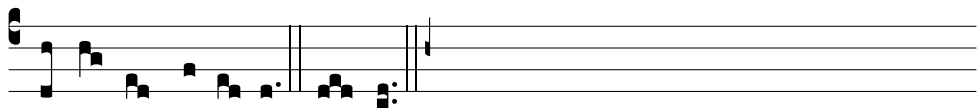
Conclúsis numquam omittenda.

¶. Gló-ri-a et honor De- o usquequá *que* al-tíssimo, Una Patri

Fi-li- óque, inclí-to Pa-rácli-to: Cu-i laus est et po-téstas per

ae-térna saécu-la. A-men. * Dulce lignum

